

YLI 14-VUOTIAIDEN NUORTEN BÄNDIKERHO

Musiikkikasvatuksen kehittäminen seurakunnan nuorisotyössä

Tuomo Keskinen
Opinnäytetyö, Syksy 2017
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaalialan koulutusohjelma
Kristillinen lapsi- ja nuorisotyön
suuntautumisvaihtoehto
Sosionomi (AMK) + kirkon nuori-
sotyönohjaajan virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Keskinen, Tuomo. Yli 14-vuotiaiden nuorten bändikerho: Musiikkikasvatuksen kehittäminen seurakunnan nuorisotyössä, Syksy 2017. 47 s., 3 liitettä
Diakonia-ammattikorkeakoulu, Sosiaalialan koulutusohjelma, Kristillinen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto, sosionomi (AMK) + kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Opinnäytetyön tavoitteena oli saada aikaan nuorten musiikkiopetuksessa pysyvää muutosta, joka voisi olla osaltaan kehittämässä ja jopa kasvattamassa nuorisotyön asiakasmäärää ja tulevaisuudessa myös seurakunnassa vaikuttavien aktiivisten jäsenten määrää. Opinnäytetyön tarkoitus oli kehittää seurakunnan nuorisotyön musiikkikasvatusta bändikerhon avulla.

Opinnäytetyötä varten kartoitettiin tietoa ja materiaalia, nuorista, seurakunnan nuorisotyöstä, kirkkomusiikista, ryhmänohjaamisesta ja musiikin merkityksestä ihmisen, erityisesti nuoren, elämässä. Itse opinnäytetyö prosessi käynnistyi syksyllä 2016. Teoriaa kartoitettiin kevään 2017 aikana. Hanke toteutettiin maaliskuussa 2017 ja vietiin päätökseen toukokuun lopussa. Hanke tapahtui yhteistyössä Taipalsaaren seurakunnan ja kunnan kanssa.

Bändikerho oli tarkoitettu yli 14-vuotiaille nuorille. Nuoret, jotka kävivät kerhossa, käyivät molempien toimijoiden toiminnassa aktiivisesti. Bändikerhossa opeteltiin soittamaan ja laulamaan Nuoren seurakunnan veisukirjan 2015 -lauluja. Bändikerhon huipennus oli konsertti, johon bändikerhoon osallistuneet nuoret harjoittelivat lauluja bändikerhon aikana. Konsertin jälkeen keräsin palautetta nuorilta, jotta seurakunnan työntekijöiden olisi helppo tehdä tulevaisuuden suunnitelmia koskien nuorisotyötä ja bändikerhoa.

Bändikerho -hanke osoittautui erittäin toimivaksi ja hyväksi tavaksi lähestyä nuoria ja kehittää nuorisotyötä. Toiminta oli nuorten mielen mukaista ja he toivoivat kerhotoiminnan jatkoa. Hanke myös toimi seurakunnan musiikkikasvatuksessa kehittävänä toimintana. Kehitettävää oli aikataulussa. Kiireisen aikataulun vuoksi ei ollut aikaa nuorten toivomalle vapaalle ”pelleilylle”. Aikataulusta johtuen emme myöskään ehtineet harjoittelemaan kappaleita niin hyvin kuin olisi pitänyt. Bändikerhon pituus oli puolitoista tuntia jokaisella harjoittelukerralla. Bändikerhohanke on vapaasti kopioitavissa ja liitteenä olevaa otetaulukkoa saa käyttää vapaasti. Kyselylomakkeen ja mainoksen kopiointi on kielletty.

Avainsanat: musiikki, musiikkikasvatus, bändikerho, kirkon nuorisotyö, kristillinen kasvatus, nuoret, ryhmänohjaaminen

ABSTRACT

Keskinen, Tuomo.

The Band club for age over 14-years old youth: Development of music education in the parish youth work,

47 pages, 3 appendices. Language: Finnish, Autumn 2017.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services, Option in Christian Youth Work. Degree: Bachelor of Social Services.

The purpose of the thesis was to develop the music education of the youth work of the parish through the band club. The aim of the thesis was to make a permanent change in music teaching that could contribute to the development and even increase the number of clients in youth work and, in the future, the number of active members in the parish.

For this thesis, data and material were gathered from youth, youth work, leadership, church music, music education and the role of music in humans life, especially life of young people.

The work started in the fall of 2017. The theory was surveyed during the spring of 2017. The project was implemented in March 2017 and was completed by the end of May. The project was carried out in cooperation with the Taipalsaari parish and the municipality.

The Band Club was intended for young people over 14 years of age. The youngsters who attended the club are actively involved in the activities of both actors. In the band club, they learned to play and sing the Young Parish Members Songbook 2015 songs. The band club's culmination point was a concert where we practiced songs. After the concert, I collected feedback from the youth that I could make it easy for the parish workers to make plans for the future. concerning the Youth work and The Band Club.

The Bands Club project proved to be very effective and good way for approaching young people. The band club activity was in line with young people's wishes and they hoped the club would continue. The project also worked as a development in the music education of the parish youth activity. The schedule was to be developed because it was too busy. Because of the busy schedule, there was no time for fooling around" that youth was hoping to have. Due to the schedule we did not have time to train the tracks as well as we should have done. The band Club project and guitar tone table is free to reproduce. Copying the question form and promo is forbidden.

Key words: music, music education, band club, church youth work, Christian education, young people, group leadership

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	NUORUUS.....	8
2.1	Nuoruuden määritelmä	8
2.2	Nuoruuden historia ja nuorisokulttuurin synty	9
2.3	Nuorisokulttuuri ja musiikki	10
2.4	Kristillinen nuorisokulttuuri	11
3	MUSIIKKI NUOREN ELÄMÄSSÄ	13
3.1	Musiikin vaikutus lapsen ja nuoren kehitykselle.....	13
3.2	Musiikki ja tunteet	14
3.3	Musiikki terapeuttisena toimijana	15
4	MUSIIKKI SEURAKUNNAN TOIMINNASSA	17
4.1	Musiikki on Jumalan luoma lahja	17
4.2	Alkuseurakunnasta alkaen.....	18
4.3	Kirkkomusiikki evankelis-luterilaisessa kirkossa	18
5	TAIPALSAAREN KUNTA JA SEURAKUNTA	21
5.1	Taipalsaaren kunta	21
5.2	Taipalsaaren seurakunta	21
6	NUORISOTYÖ SEURAKUNNASSA.....	23
6.1	Seurakunnan nuorisotyön perustehtävä	23
6.2	Seurakunnan nuorisotyötä ohjaavat eettiset periaatteet	24
6.3	Aikuinen ryhmänohjaajana	25
6.4	Nuorten ottaminen mukaan suunnitteluun	26
6.5	Nuorisotyö Taipalsaaren seurakunnassa.....	27
7	YLI 14-VUOTIAIDEN NUORTEN BÄNDIKERHO	28
7.1	Hankkeen tavoitteet	28
7.2	Hankeen toteutus	29
7.3	Nuorten kuunteleminen on tärkeää.....	33
7.4	Täydellinen musiikki syntyy yhdessä	34
7.5	Ajankohdan valitseminen on tärkeää kerhon toiminnan kannalta	35
8	PITKÄ TIE KOHTI ASiantuntijuutta.....	37

8.1	Ammatillinen pohdinta	37
8.2	Tavoitteiden täyttyminen.....	38
8.3	Pitkäjänteisyyden ja säännöllisyyden tärkeyden hahmottuminen	39
LÄHTEET.....		41
LIITTEET		45
Liite 1: Bändikerhon kyselylomake		45
Liite 2: Kitaristin ja basistin apuväline		46
Liite 3: Bändikerhon mainos		47

1 JOHDANTO

Musiikki on suuressa osassa monien nuorten elämässä. Musiikkia kuunnellaan monta tuntia päivässä ja se soi taustalla, kun tehdään koulutehtäviä tai kun ollaan kavereiden kanssa yhdessä. Musiikki on myös monen harrastus. Suomessa on monia musiikkiaiheisia tv-ohjelmia, joiden kautta nuoret koittavat päästä täyttämään unelmaansa. Televisio-ohjelmat kuten Idols, The Voice ja X-Factor, nostavat musiikin merkitystä nuorten elämässä. Vain Elämää -ohjelman kaltaiset ohjelmat ovat nuorille myös tärkeitä. Nuorilla on usein, joku jota he ihannoivat ja johon he koittavat samaistua. Se on osa nuorisokulttuuria ja sillä myös voidaan pyrkiä saamaan hyväksyntää toisilta.

Musiikkikasvatuksen kehittämishanke sai alkunsa, kun nuorisotyönohjaaja Jenna Keskinen kertoi olevansa huolissaan seurakunnan nuorten musiikkiopetuksen määrästä. Hänen mielestään asialle olisi tehtävä jotakin, ja opinnäytetyö voisi olla hyvä tapa saada myönteistä kehitystä aikaan seurakunnassa. (Jenna Keskinen, henkilökohtainen tiedoksianto, 20.10.2016) Seurakunnassa ei ollut oikein ketään säästystaitoista nuorisotyössä mukana, joten minun oli helppo ymmärtää opinnäytetyön tarve seurakunnassa. Tämä konkretisoitui ollessani avustamassa nuorten leirillä. Ongelma ilmeni nuorisotyössä esimerkiksi rippikouluissa käytettävän Nuoren Seurakunnan Veisukirjan laulujen tuntemisen puutteena sekä säästystaidon puuttumisena. Seurakunnassa ei ole kanttorin lisäksi ketään joka voisi toimia musiikkikasvatusta kehittävänä toimijana, sillä nuorisotyössä mukana olevilla henkilöillä ei ole siihen tarvittavaa osaamista. Seurakunnan nuorten kristillisen ja hengellisen musiikin tuntemus on heikkoa. Tämä johtuu myös samaisesta puutteesta seurakunnan nuorisotyön musiikkikasvatuksessa. Seurakunnan nuorisotyössä tarvittiin kipeästi nykyaikaista musiikkikasvatusta, jotta nuoret oppisivat kristillisen ja hengellisen musiikin moninaisuutta sekä seurakunnan nuorisotyöhön saataisiin säästystaitoisia henkilöitä. Tämän vuoksi Bändikerho -hanketta lähdettiin toteuttamaan yhdessä Taipalsaaren seurakunnan ja kunnan kanssa.

Opinnäytetyön tarkoitus on toteuttaa nuorten musiikkiopetuksessa pysyvää muutosta, joka voisi olla osaltaan kehittämässä ja jopa kasvattamassa nuorisotyön asiakasmäärää ja tulevaisuudessa myös seurakunnassa vaikuttavien aktiivisten jäsenten määrää.

Tässä esittelen seurakunnan kanssa yhteistyössä tehtyä bändikerho hanketta, jonka tarkoitus oli kehittää Taipalsaaren seurakunnan nuorisotyön musiikkikasvatusta. Hankkeen tarkoituksena oli, että nuoret oppisivat soittamaan ja säestämään nuorille suunnattuja lauluja. Tavoitteena oli saada nuoret ymmärtämään ja tuntemaan kristillistä ja hengellistä musiikkia ja sen moninaisuutta. Bändikerhon kohderyhmä oli rippikoulun jälkeisessä nuorisotyössä eli 14-25 -vuotiaissa nuorissa. Pääpainopisteenä oli innostaa nuoria musiikin kautta osallistumaan seurakunnan nuorten toimintaan ja tuntemaan seurakunnan nuorisotyössä käytettävää musiikkia. Tekstissä käyn läpi hankkeen prosessia ja lähdekirjallisuutta, joka on toiminut inspiraationa sekä materiaalina opinnäytetyössäni.

2 NUORUUS

2.1 Nuoruuden määritelmä

Nuoruus on liukuva ja yksilöllinen aikakausi, jonka rajoja on erittäin hankala määritellä. Virallisesti nuoruus jaetaan kolmeen erivaiheeseen: varhais-, keski- ja myöhäisnuoruuteen. Aikaisemmin varhaisnuoruuden ajateltiin alkavan 11 ikävuoden kohdalla, kun nykyään sen arvellaan alkavan jo 8 vuoden ikäisenä. Samalla tavalla myöhäisnuoruus loppui 25 ikävuoden kohdalla ja nykyään monet 35-40 -vuotiaat ajattelevat olevansa nuoria. (Gothóni 2014,92-93, Aaltonen; Ojanen,) Nuoruuden ollessa liukuva käsite, tarkka määritelmä riippuu siitä, keneltä asiasta kysytään. Sosiaali- ja terveysalan asiantuntijat sanovat, että nuoruus alkaa, kun murrosiän biologiset muutokset käynnistyvät. (Terveysportti 2010) Nuorten itsensä mielestä nuoruus alkaa jo 10-vuoden ikäisenä ja päättyy noin 20-vuotiaana. Yhtenä lapsuuden loppumisen ja nuoruuden alkamisen merkinä on leikkimisen loppuminen (Myllyniemi & Berg 2013, 14-16). Nuorisolaki taas määrittelee nuoreksi henkilön, joka on alle 29-vuotias. (Nuorisolaki 2016.)

Nuoruusajan alkaminen on jokaisen ihmisen kohdalla yksilöllistä. Tämän vuoksi onkin vaikea määritellä sitä, milloin nuoruus alkaa ja milloin se päättyy. Nuoruuteen päästyä nuoren elämä on täynnä tunne kuohuja. Murrosiän alkaessa nuori pyrkii irtautumaan vanhemmistaan kohti itsenäistä elämää. Yleensä tämä johtaa moniin konflikteihin vanhempien tai huoltajien kanssa. Nuori kokee, ettei vanhemmat tai huoltajat ymmärrä häntä. Tämä on kuitenkin normaali vaihe nuoren kasvaessa kohti aikuisuutta. Nuoren elämään kuuluu vastustaa kotona muodostuneita normeja. Tällä tavoin nuori pyrkii muodostamaan omaa maailman katso- mustaan. (Aaltonen, Ojanen, Vihunen & Vilén 2003, 18)

Nuoren elämässä on paljon kehityshaasteita. Kehityshaasteella tarkoitetaan tilanteita, jotka ovat nuoren mielestä haastavia. Tällaisia tilanteita ovat esimerkiksi koulupaikan valitseminen ja muutto omaan asuntoon. Kehityshaasteita muodos-

tuu nuorten elämään ympäristön asettamien odotusten, toimintamahdollisuuksien ja ympäristön antaman tuen sekä nuorten ominaisuuksien, valintojen, tarpeiden ja voimavarojen pohjalta. Mikäli lapsuuden jälkeen ei ole mahdollisuutta käsitellä näitä kehityshaasteita, voi ihminen joutua käsittelemään niitä vielä aikuisiässä. Nuorten elämässä on erityisen tärkeää, että heidän omat ajatukset otetaan huomioon. Tämän vuoksi on ehdottoman tärkeää, että kasvattajat osaavat kuunnella nuoren ja keskustella nuoren kanssa nuorta askarruttavista asioista. Tällöin sekä nuori, että kasvattaja ovat tietoisia siitä mitä nuorelta odotetaan. Nuoruuteen kuuluu epärealististen tavoitteiden asettaminen. Nuori ei aina osaa erottaa todellista minää haaveminästä. Nuorten saamat ärsykkeet muokkaavat koko ajan nuoren näkemyksiä itsestään ja muista. (Aaltonen ym. 2003, 20).

Aggressiiviset tunteet kuten pelko, häpeä, pettymys tai raivo kuuluvat nuoren elämään. Nuori hallitsee, purkaa ja käsittelee tunnekokemuksiaan erilaisten välineiden kautta. Tällaisia välineitä ovat muun muassa musiikki, tietokonepelit, vaateetus, lävistykset ja elokuvat. Nämä tulee myös ottaa huomioon bändikerhoa suunniteltaessa ja pidettäessä. Nuoruus on monelle nuorelle kriisien täyteistä aikaa. Nuoruudessa etsitään omaa identiteettiä ja identiteettikriisit ovat yleisiä. On vakavaa, jos nuoren identiteetti kriisi pitkittyy. Kriisin pitkittyminen voi johtaa sekaannukseen, jolloin nuori ei pysty tekemään itselleen tärkeitä päätöksiä eikä opi tuntemaan itseään. Nuorilla on monenlaisia tunteita ja epävarmuustekijöitä, jotka ovat luonnollinen osa nuoren kehitystä. Nuoruus on monien valintojen tekemistä. Nuoruudesta kohti aikuisuutta ei ole yhtä oikeaa reittiä vaan siihen vaikuttaa nuoren omat ajatukset ja kiinnostuksen kohteet, ympäristö ja ystävät sekä vanhemmat ja muut sukulaiset. (Aaltonen ym. 2003, 197; Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2012, 10.)

2.2 Nuoruuden historia ja nuorisokulttuurin synty

Nuorisotutkimuksissa monesti ajatellaan, ettei nuorisoa tai nuoruutta ollut olemassa ennen modernia teollisuusaikakauden yhteiskuntaa. Näin ollen nuoruus ja nuoriso olisi tullut maailmaan yhtä aikaa höyrykoneen kanssa 1760-luvulla.

Suomessa nuoruuden ja nuorisokulttuurin ajatellaan syntyneen vasta noin 200 vuotta myöhemmin, 1950-luvulla. Tuolloin Suomessa yleistyi äänilevyjen ja kevyen musiikin kuunteleminen ja ne saivat aikaan nuorisokulttuurin. Nuoruuden ja nuorison historiaa on syytä tarkastella, jotta voitaisiin pohtia, ovatko nuoriso ja nuoruus historiallisesti ja kulttuurillisesti kehittyneitä ilmiöitä. Nuoruuden historiaa tulee myös tutkia siitä syystä, että ymmärrettäisiin ne historialliset ja yhteiskunnalliset olosuhteet, jotka ovat vaikuttaneet nuorison ja nuoruuden syntymiseen ja kehittymiseen, sellaiseksi minkälaisena sen tunnemme nykyään (Puuronen 2006, 22-24.)

2.3 Nuorisokulttuuri ja musiikki

Nuorisokulttuuri on vahvasti sidoksissa musiikkiin. Voidaan jopa sanoa, että koko länsimäinen nuorisokulttuuri on laitettu liikkeelle musiikin tahdittamana toisen maailman sodan aikana nuorten etsiessä omaa identiteettiä. Tähän ovat vaikuttaneet erityisen voimakkaasti artistit jotka tekivät kantaa ottavia lauluja. Alun perin nuorisokulttuuri oli poikkeuksetta vastakulttuuria vallitsevia arvoja kohtaan. (Aaltonen ym. 2003, 32-39; Maukonen 2005, 156). Nuorisokulttuurissa jokaisella vuosikymmenellä on omat tunnusomaiset piirteensä. Nuorisokulttuurin rantautuessa Suomeen 1950-luvulla valtakulttuuri korosti perhekeskeisyyttä. Nuorisokulttuuri kapinoi tätä vastaan ja ihannoit kapinallisia, vapaita nuoria ja jengejä. Siirryttäessä 1960-luvulle nuorisokulttuurin tunnetuimpia edustajia olivat hipit. Hippiaate korosti kansojen välistä rauhaa ja rakkautta asevarustelun sijaan. 1960-luvulla sai alkunsa myös skinhead nuorisotyyli. Tyyliin ominaisimmat piirteet olivat äärimmäisen lyhyeksi leikatut hiukset. Tyyliin liittyi myös sovinismin, väkivallan ja voimakas kovuuden ihannointi. 1970-luvulla puolestaan nuorisokulttuurin lippulain vaksi nousi diskoilu ja punk musiikki. 1980-luvulla nuorisokulttuuriin tuli mukaan uusia suuntauksia. Punkrock musiikista siirryttiin heavyrock musiikkiin. 1980-luvulla kuitenkin nähtiin 1970-luvun vaikutteita voimakkaasti. Tästä hyvänä esimerkkinä on punkkarityyli. 1980-luvulla syntyi myös ensimmäiset keskustelut tietokone nuorista, tietokoneiden yleistymisen johdosta. 90-luvulla päästessä nuorisokulttuurin yleisin piirre oli tyylien risteyttäminen. Rap, punk, metalli, tekno ja

reggae erilaisine tyyleineen risteytyi luoden uusia tyyliuuntia. Vain harvat nuoret samaistuivat johonkin tiettyyn nuorten alakulttuuriin. (Aaltonen ym. 2003, 33-38)

Musiikki koskettaa nuorta, usein syvältä, vaikkei itse musiikki olisikaan tärkeä nuorelle. Lähes kaikki nuoret kuuntelevat musiikkia. Musiikillisessa mielessä nuoret ovat yleensä konservatiivisia. Musiikki, jota suurin osa nuorista kuuntelee, on pääosin 4/4 -tahtilajiltaan ja on pituudeltaan noin kolme minuuttia. Toki poikkeuksiakin on. Uutta energistä nuorisomusiikkia syntyy koko ajan lisää. Nuorisokulttuuri auttaa nuoria irtautumaan ja itsenäistymään vaikkakin aikuiset tekevät siitä bisnestä. Nuorisokulttuuri on nuorten omaa kulttuuria, johon kuuluu musiikkia, pukeutumista ja oma puhetyyli. Nuorisokulttuuri on alue johon vanhempien valta ja ymmärrys eivät riitä. (Maukonen 2005, 158-159; Niemistö 2004, 79.)

Kaikesta yleisesti hyväksytystä ei ole nuorisokulttuuriksi. Nykyään nuorisokulttuuri vaikuttaa kaikkialla, ja alkuaajoista tuttu sukupolvien välistä kuilua ei enää välttämättä ole niin voimakkaasti, sillä nuorisokulttuuri vaikuttaa niin pukeutumisessa, musiikissa kuin käyttäytymisessä aikuisillakin. (Maukonen 2005, 156.) Kuunnellessaan populaarimusiikkia 2010-luvulla huomaa, kuinka samantapaiset sointukierrot ja rytmit pyörivät lähes kaikissa kappaleissa. Erityisesti nuorisomusiikissa monesti otetaan kantaa yhteiskunnallisiin asioihin. Kantaa ottavista lauluista hyvänä esimerkkinä toimii artisti Paleface. Hän on tehnyt jo useammankin eri ajanjaksoon liittyvän kappaleen. Yksi tunnetuimmista on kappale Helsinki – Shangri-la (2010).

2.4 Kristillinen nuorisokulttuuri

Kristillinen nuorisokulttuuri ei välttänyt 1960-luvun musiikillista vallankumousta. 1960-luvulla Saksasta saapui uudenlainen yhteislauluperinnettä edustava hengellisten laulujen aalto. Tämä sai innokkaat kotimaiset lauluntekijät saamaan jalansa ovenrakoon. Tämän seurauksena 1970-luvulla tehtiin ensimmäinen Nuoren Seurakunnan veisukirja (Nuorikirkko Ry 2017.) Kitarat ja rummut kirkossa on

edelleenkin joissakin seurakunnissa puheenaihe, mutta 1960-luvulla se oli erityisesti pinnalla. Tämän seurauksena monien seurakuntien elämä meni sekaisin. Myöskin nuorisotyölle hankitut Gospel-levyt olivat täysin uusi asia seurakunnissa. Kristillinen nuorisokulttuuri eroaa suuresti muusta nuorisokulttuurista erilaisen arvopohjansa kautta. Kuitenkin kristillinen nuorisokulttuuri on riippuvainen siitä, mitä ilmiöitä kirkko tai paikallisseurakunta on valmis hyväksymään. Onko kaikki musiikki pohjimmiltaan kristillistä tai muunnettavissa kristilliseksi? (Maukonen 2005, 157)

Hengellinen musiikki ottaa harvemmin kantaa yhteiskunnallisiin asioihin. Poikkeuksena on kristillinen rap-musiikki, jossa sanoituksien puolesta voi olla viittauksia arjessa kohdattaviin vaikeuksiin ja poliittisiin kysymyksiin. Nuorisotyönohjaaja Keskinen (Henkilökohtainen tiedoksianto, 3.10.2017) mukaan muitakin kantaa ottavia artisteja on tullut viime aikoina pinnalle, jotka eivät kuitenkaan edusta rap-musiikkia. Kristillinen musiikki ottaakin kantaa yleensä vain hengellisiin asioihin tai hengelliseen elämään. Hengelliseen elämään tai hengellisyyteen kantaa ottavista lauluista hyvänä esimerkkinä toimii HB -yhtyeen kappale Perkeleitä. Kappaleessa hieman hupimielisestikin tuodaan esille monia hengellisellä kentällä olevia asioita, jotka ovat monesti viety liian pitkälle. Yleisimmin hengellinen musiikki saa-kin viitteitä ihmisen ja Jumalan välisen suhteen tai kristityn arkeen liittyviin asioihin. Nuorten hengellisen musiikin nykyiset huippuartistit ovat suoraselkäisiä ja sanoituksissa huomaa selvästi, kuinka Jumala on heille tärkeä. Tästä hyvänä esimerkkinä on KLS. -yhtye. Heidän musiikissaan on runsaasti sanomaa Jeesus- sesta ja Jumalasta. (kls.fi)

3 MUSIIKKI NUOREN ELÄMÄSSÄ

3.1 Musiikin vaikutus lapsen ja nuoren kehitykselle.

On tutkittu, että lapsi havaitsee ääniä jo kohdussa ja jos sikiölle soitetaan musiikkia jo silloin, voi musiikillisen kulttuurin omaksuminen alkaa jo kohdussa. Äidin ja lapsen välinen varhainen vuorovaikutus onkin tärkeä osa luovan aktiivisuuden kehittymiselle. Lapsen musiikillinen kehittyminen jo ennen kouluikää on yksi suurimmista vaikuttavista tekijöistä, kun puhutaan nuorten psykososiaalisesta kasvusta. Pystyäkseen omaksumaan ja tuottamaan omalle kulttuurillensa ominaista musiikkia lapsi tarvitsee monia kognitiivisia toimintoja. Näihin toimintoihin kuuluu, kyky tuottaa rytmikuvioita ja pulssi, jonka mukaan rytmikuviot organisoituvat. Toimintoihin kuuluu myös kyky laulaa sävelet oikein samalla hahmottaen sävelkorkeuksien suhteet äänten hierarkkisessa järjestelmässä eli toonikassa. Lapsen musiikillisen kehityksen tutkimuskenttä on ollut melko rikkonainen, mutta siitä huolimatta lapsen musiikillisesta kehityksestä tiedetään varsin paljon. Lapsen ääntuotantoelimistön kehitys vaikuttaa kykyyn tuottaa kulttuurillemme tyypillisiä äänikuvioita. Jotta lapsi pystyy tuottamaan erilaisia melodioita, on tärkeää, että lapsi kuulee monenlaisia variaatioita kappaleista ja omaksuu niiden erot. Lapsen musiikilliseen kehitykseen vaikuttaa, perimän lisäksi, myös ympäristö. (Kurkela 2004, 13; Peltomaa 2010, 179-180)

Psykoanalyysin mukaan musiikki on ihmisen sisäisen psyykeen ulkoinen, aistein havaittava ilmenemismuoto. Musiikki on siis ihmisen sisäisten ajatusten ja kokemusten ulkoiseksi tulemisen muoto. Tällä tavoin ihminen saa mahdollisuuden tuoda esille sanoin kuvaamattomia kokemuksiaan (Lehtonen 2010, 238). Musiikki on kohde, johon muusikko tai säveltäjä siirtää tunteitaan. Musiikkia voidaan pitää transitionaaliobjektina. Transitionaaliobjektilla tarkoitetaan, että musiikki toimii suojaavana tekijänä tilanteissa, joissa ihminen meinaa kadottaa todellisuuden tajuun, tuntee surumielisyyttä, yksinäisyyttä tai syyllisyyttä, kokee epämiellyttäviä tunnetiloja tai kun ihminen on pelottavissa ja ahdistavissa tilanteissa. Nuorten

kohdalla tällaisia tunnetiloja voi tulla usein. Näin ollen musiikin avulla voidaan tukea lapsen ja nuoren kokonaisvaltaista kehitystä. (Lehtonen 2010, 247; Tuovinen 2003, 437)

Musiikin kuuntelu voi myös olla nuorelle fyysinen kokemus. Joillekin musiikin kuuntelun edellytys onkin suuri äänenvoimakkuus. Onneksi tekniikan kehittyessä suurissa konserteissa ja harjoitustiloissa äänen voimakkuutta on voitu laskea ilman, että äänenlaatu kärsii. Näin ollaan säästyttävä monilta kuulovaurioilta. (Maukonen 2005, 159-160) Moninainen musiikki ruokkii ja hoitaa henkistä ja hengellistä elämää ja sanoittaa ihmisen puhetta Jumalalle. Ihmisen kyky luoda musiikkia on suoranaisesti ihme. Ihminen on psykofyysissosiaalinen kokonaisuus, tuntee ja kokee musiikin monella eri tavalla. Tämän vuoksi musiikilla on ihmiseen monenlaisia vaikutuksia. (Rippikoulusuunnitelma 2017) Musiikki lisää myös yhteisöllisyyttä nuorten keskuudessa. Konsertissa käyminen saattaa avata nuorelle mahdollisuuden tavata muita saman henkisiä tai samoista asioista pitäviä nuoria. (Aaltonen ym. 2003, 217-218.)

3.2 Musiikki ja tunteet

Nuoruuteen kuuluu valtavasti tunteita ja erilaisia tunnetiloja. Tunteet kuuluvat myös erottamattomasti musiikkiin. Musiikin tekijällä ja sovittajalla onkin mahdollisuus vaikuttaa siihen millaisia tunteita hänen musiikkinsa herättää tai korostaa. Nykyään musiikki on kiinteä osa jokapäiväistä elämää. Musiikki ympäröi meitä sosiaalisissa tilanteissa ja on osa meidän vapaa-ajan viettoamme. Musiikin henkilökohtaista merkitystä on tutkittu runsaasti ja niiden sosiaalipsykologiset tulokset viittaavat voimakkaasti tunteisiin. Tunnekokemusten tarkempi erittely on kuitenkin vaikeaa. Tämä johtuu siitä, että tunteet ovat ihmisen toiminnan yksi monimutkaisimmista ja tärkeimmistä elementeistä. Musiikki kykenee tavoittamaan tunteisiin liittyviä monimutkaisia rakenteita erittäin tehokkaasti. Tämä osittain selittää sen, miten musiikilla on niin voimakas vaikutus ihmisen tunne elämään. Musiikkia ei siis turhaan kutsuta tunteiden kieleksi. (Saarikallio 2010, 281-282; Eerola & Saarikallio 2010, 269.)

Musiikki toimii ihmisen elämässä monessa kohtaa kasvamisen, oman identiteetin ja itsenäistymisen välikappaleena. Musiikkikokemukset voivat tukea minuutta, mutta ne voivat koitua myös kohtalokkaaksi, jos niissä esiintyy kovia vaatimuksia ja kilpailua. Musiikki liittyy myös superegoon eli yliminään, sillä se antaa esittäjälle ja kuulijalle voimakkaita oikein tekemisen ja moraalisuuden elämyksiä. Nämä elämykset ovat oleellinen osa musiikkikasvatusta ajatellessa. Kuitenkin jos yliminää loukataan jollain tavalla kritiikkiä annettaessa, vaarana on tunne-elämän konfliktit, jotka muodostuvat musiikkia koskevista näkemyseroista. Tällöin nuori saattaa kokea tulleen hylätyksi tai loukatuksi ja ei enää halua osallistua toimintaan. (Lehtonen 2010, 250-251)

3.3 Musiikki terapeuttisena toimijana

Musiikki voi parhaassa tapauksessa yhdistää sukupolvia, luoda ”me” henkeä ja toimia terapeuttisena vaikuttajana. Musiikkiterapia onkin yleistynyt viime vuosina. Musiikkiterapiassa on kaksi peruslähestymistapaa, aktiivinen ja reseptiivinen. Aktiivisella tavalla tarkoitetaan soittamista ja laulamista ja reseptiivisellä taas musiikin kuuntelemista. Lapsia ja nuoria koskevan tutkimuksen mukaan musiikkiterapian vaikutukset olivat paremmin nähtävissä käyttäytymis- ja kehityksellisissä häiriöissä kuin emotionaalisissa. Tämä tarkoittaa sitä, että musiikin tekeminen auttaa keskittymään ja pitkittämään huomiointi kykyä. Terapiaan liittyvänä musiikkiterapian on havaittu tehokkaaksi silloin kun verbaalitekniikoin on vaikea lähestyä. Tästä syystä lapset ja nuoret ovat erityisesti hyvä kohderyhmä musiikkiterapialle, sillä lapsilla on varsin kapea-alainen puheenilmaisu, lapsen kehitysvaiheista johtuen. Vaikka musiikkiterapia onkin lapsille ja nuorille tehokas menetelmä, toimii se myös aikuisilla. Aikuisten kohdalla musiikkiterapia vaikutti eniten sosiaalisilla osa-alueilla. Tämän selittää se, että musiikkiterapiassa asiakkaan ja terapeutin vuorovaikutus on hyvin aktiivista ja moniulotteista. (Erkkilä 2010, 401-402)

Musiikki toimii myös erinomaisesti itsehoito menetelmänä. Musiikki lisää elimistön endorfiinin tuotantoa ja näin ollen tuottaa ihmiselle mielihyvän tunnetta. Musiikin avulla nuori voi käsitellä vaikeita ja traumaattisiakin kokemuksia. Nuori ei välttämättä osaa pukea kaikkia tuntemuksiaan sanoiksi. Musiikkia kuuntelemalla tai soittamalla nuori voi purkaa omia tunnetilojaan. Musiikkia voisi tässä suhteessa nimittää tunteiden tulkiksi. Yhdessä tekeminen ja musisointi ovat jo itsessään hauskaa ja terapeutista, vaikka se ei aikuisista aina siltä vaikutakaan. (Aaltonen ym. 2003, 216-217)

4 MUSIIKKI SEURAKUNNAN TOIMINNASSA

4.1 Musiikki on Jumalan luoma lahja

Luterilaisen musiikin teologian mukaan, musiikki ei ole ihmisen aikaansaannosta. Musiikin uskotaan olevan Jumalan luomislahja. Musiikki on ollut olemassa jo maailman luomisesta lähtien. Vanhimmat löydetyt tekstit, joissa esiintyy musiikkia, on kirjoitettu 1300-1500 eKr. Musiikilla on ollut iso rooli kirkon ja teologian historiassa. Uskonpuhdistaja Martti Luther ja kirkkoisä Augustinus suorastaan ylistivät musiikkia. Luther sanoi musiikkia Jumalan suureksi lahjaksi, joka tekee mielen iloiseksi, karkottaa Paholaisen ja synnyttää vilpitöntä iloa. Augustinus puolestaan sanoi, että ”ylistystä laulava, ei ainoastaan laula, vaan rakastaa Häntä, jolle laulaa”. Luther arvosti musiikkia lähes yhtä paljon kuin teologiaakin. Lutherin mukaan musiikki kuuluu siihen samaan luotuun, josta Jumala sanoi luomiskertomuksessa kaiken olevan hyvää. Tällaista musiikki on tänäkin päivänä parhaimmillaan. Musiikki voi kuitenkin turmeltua ja muuttua elämää hajottavaksi tapahtumaksi, jos se erotetaan Jumalasta. Jo Vanhassa Testamentissa esiintyy instrumenttien soittamista ja ylistyslaulua. (Aaltonen 2011, 75; Sariola 2003, 14; Maukonen 2005, 165; Rippikoulusuunnitelma 2001)

Raamatun alkulehdillä esiintyy useaan otteeseen, kuinka jotkut soittivat soittimia ja ylistivät Jumalaa. (1.Moos.4:21; 2.Moos.14:31-15:21) Tämä on erittäin tyypillistä Vanhassa Testamentissa ja sen vuoksi ei olekaan ihme, että sama linja jatkuu, kun Vanhassa Testamentissa siirrytään eteenpäin psalmeihin, erityisesti ylistyspsalmeihin. (Ps.40:17) Jos musiikki on Jumalan luomistyössä saatu lahja, voidaan olettaa, että se kattaa sekä laulun, että soittamisen, kuten psalmeista tulee ilmi. (Ps.98:4; Ps.146:1-2) Tästä huolimatta kirkkoisät pitivät soitinmusiikkia sopimattomana seurakunnan toimintaan. Soitinmusiikin ei uskottu sopivan yksittäisen kristityn elämään. Silloisten kristittyjen mielestä soitinmusiikki kuului pakanalliseen epäjumalanpalvelukseen ja siihen liittyvään siveettömään elämään. (Sariola 2003, 25)

4.2 Alkuseurakunnasta alkaen

Uuden testamentin puolella ei paljon puhuta musiikista, mutta sieltä voidaan silti selkeästi havaita, että samalla tavalla kuin Vanhassa testamentissa, Uudessa testamentissa alkuseurakunta omaksui musiikin ja laulamisen Jumalalta tulleen lahjana. (Ap.t.16:25; Matt.26:30; Mark.14:26). Uudessa testamentissa myös kehoitetaan, että musiikin tulisi olla osana kristityn jokapäiväistä hengellistä elämää.

”Veisatkaa yhdessä psalmeja, ylistysvirsiä ja hengellisiä lauluja, soittakaa ja laulakaa täydestä sydäimestä Herralle ja kiittäkää aina ja kaikesta Jumalaa, Isää, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.” (Ef.5:19-20)

Kristillisessä jumalanpalveluselämässä musiikilla on ollut alusta asti keskeinen rooli. Alkuseurakunnassa omaksuttiin monia juutalaisessa synagogassa käytettyjä tapoja. Yksi tällaisista tavoista on resitoiminen eli puhelaulaminen. Puhelaulamisessa käytettiin Raamatun kirjoituksia. Samankaltaista tapaa käytetään edelleenkin muun muassa ortodoksisessa kirkossa. Jumalanpalveluksissa sekä muissa kokoontumisissa laulettiin myös paljon psalmeja ja muita hengellisiä lauluja. Silloisista esitystavoista tai sävelmistä ei ole säilynyt meidän päiviimme asti tarkkaa tietoa. Erittäin todennäköistä kuitenkin on, että kristillinen seurakunta musiikki oli aluksi pelkkää laulua. Myöhemmin siihen tuli mukaan erilaisia soittimia kuten symbaaleja ja kielisoittimia. Läntisten kirkkoisien musiikkikäsitykseen vaikutti suuresti antiikin pythagoralainen musiikinteoria, jonka mukaan musiikki noudattaa matemaattista järjestystä ja heijastaa maailmankaikkeudessa hallitsevaa kosmista, elämää ylläpitävää harmoniaa. Augustinus sanoi, että harmonia ei ole itsessään lepäävää vaan Jumalan lahja. Nykyään vain harvoin kirkkomusiikki on ilman minkäänlaista soitinta. (Sariola 2003, 16; Maukonen 2005, 165)

4.3 Kirkkomusiikki evankelis-luterilaisessa kirkossa

Käsitteenä kirkkomusiikki on lainattu Suomeen Saksasta. Kirkkomusiikin käsitettä ja sisältöä on vaikea määritellä. Urkumusiikin yleistyttyä 1600-luvulla urkujen

käyttö yleistyi kirkoissa. Nykyään mikä tahansa kappale, joka soitetaan uruilla, mielletään helposti kirkkomusiikiksi. Perinteiseksi eli traditionaaliseksi kirkkomusiikiksi ymmärretään tavallisesti urkujen soitto, virret, kirkkokuoro ja liturginen laulu. Kirkkomusiikilla voidaan kuitenkin tarkoittaa kaikkea musiikkia mitä kirkon toiminnassa esiintyy. Kirkkomusiikissa ei ole tyylillisiä rajoja. Eroa on myös siinä, puhutaanko nuorten kirkkomusiikista vai vanhemmalle sukupolvelle tutusta traditionaalista kirkkomusiikista. Esimerkiksi seurakunnan nuorisotyössä jo perinteiksi lauluiksi valikoituneet Evankeliumi, Kuljeta ja Johda sekä Tilkkutäkki, ovat tuttuja lauluja lähes kaikille, mutta niitä kuulee harvoin laulettavan perinteisessä jumalanpalveluksessa. Tulevaisuudessa tämäkin asia saattaa kokea muutoksen nykyisten nuorten kasvaessa aikuisiksi ja seurakuntarakenteen jatkuvista muutoksista johtuen. (Maukonen 2005, 160-161; Suikkanen 2004, 96)

Kirkkomusiikkia kehitettiin ahkerasti 1800-luvulla ja silloin kirkossa laulettavia lauluja kirjoittivat pääasiassa suomen tunnetuimmat kirjoittajat, kuten Ludvig Runeberg ja Elias Lönnrot. Vaikka ensimmäinen suomalainen painettu nuottivirsikirja ilmestyi jo 1700-luvun alussa, se ei luultavasti sisältänyt kuin murto-osan käytetyistä liturgisista sävelmistä. Nykyään käytössä olevat kirkkokäsikirjat ovat suurilta osin ohjaamassa jumalanpalveluselämää ja sen mukana myös kirkossa käytettävää musiikkia. (Haapasalo 2004, 120)

Seurakunnissa kirkkomusiikkiin suhtaudutaan usein eri tavalla, riippuen seurakunnan työntekijöiden identiteetistä ja arvoista. Yleisesti kirkkomusiikin luetaan kuuluvaksi vain urkujen soiton, virret, liturginen musiikki ja kirkkokuoro-ohjelma. Monessa kohtaa kirkkomusiikki ja nuorisotyö ovat erillään toisistaan. Monesti ajatellaan, että kirkkomuusikoiden on vaikea ymmärtää nuorisomusiikin nopeasti vaihtuvia trendejä, sillä nuorisomusiikki on kirkkomuusikon perspektiivistä musiikillisesti köyhää. Toisaalta nuorisotyöntekijöiden ja nuorten saattaa olla vaikea nähdä traditionaalisen kirkkomusiikin hienouksia, jotka saattavat olla kirkkomuusikoille itsestään selvyyksiä. Monesti työalojen eriytymisen syynä voi olla näkemys siitä, minkä takia työtä tehdään. Kirkkomuusikoilla motiivi on musiikki, kun taas nuorisotyönohjaajilla ja nuorisotyöstä vastaavilla teologeilla se on nuorisotyö itsessään. Nuorisotyön ja kirkkomusiikin leikkauspisteitä on kuitenkin useita. Yksi

tunnetuimmista on rippikouluun liittyvät erilaiset messut ja laulutapahtumat. Nuorisokuorot ja nuorten bänditoiminta toimivat myös hyvinä esimerkkeinä nuorisotyön ja kirkkomuusikoiden yhteistyömahdollisuuksista (Maukonen 2005,160-161.)

Taipalsaaren seurakunnassa yhteistyötä nuorisotyön ja musiikkityön välillä voisi lisätä. Musiikkityön nuorille järjestämät tapahtumat edustavat lähinnä tietynlaista kirkollista musiikkia, vaikka kokonaisuudesta voisi saada laajemman ja monipuolisemman. Erityisesti olisi tärkeää, että musiikkityöstä saataisiin nuorille helpommin lähestyttävää. Taipalsaarella kirkkojärjestyksen mukainen nuorten musiikkikasvatus voisi toteutua vielä paremmin (Jenna Keskinen, Henkilökohtainen tiedoksianto 21.1.2017.) Seurakunnan kanttorin vastuulla on kirkkojärjestyksen mukaan hoitaa myös nuorten musiikkikasvatusta yhdessä nuorisotyöstä vastaavien henkilöiden kanssa. Kirkkojärjestyksessä (§ 28) mainitaan, että kanttorin vastuulla on johtaa seurakunnan musiikkitoimintaa. Hänen vastuullaan on jumalanpalveluksissa sekä muissa kirkollisissa toimituksissa ja seurakunnan tilaisuuksissa, opettaa rippikouluissa sekä hoitaa muutenkin musiikkikasvatustyötä ja edistää musiikin käyttöä seurakunnan toiminnassa. Näiden lisäksi kanttori vastaa soittimien hoidosta ja huollosta. (Kirkkojärjestys 2017.) Kanttorin kuuluu tarjota toimialaansa kuuluvaa ohjausta seurakunnan muille työntekijöille. Seurakunnan kanttorin vastuulla on kaikki ikäryhmät huomioon ottavan musiikkikasvatuksen järjestäminen. (Kanttorin viran ohjesääntö 1982) Tästä voisi päätellä, että kanttorin tulisi perustaa seurakuntaan erilaisia musiikki ryhmiä kaiken ikäisille ja vastata niiden toiminasta.

5 TAIPALSAAREN KUNTA JA SEURAKUNTA

5.1 Taipalsaaren kunta

Taipalsaaren kunta on pieni saaristokunta Saimaan rannalla Etelä-Karjalassa 15 km Lappeenrannasta pohjoiseen. Taipalsaaren pinta-alasta puolet koostuu Saimaasta ja toinen puoli pinta-alasta koostuu noin 700 saaresta. Taipalsaarella asuu noin 5 000 ihmistä ja alueella on paljon kausiasumista. Taipalsaari koostuu pienistä kylistä, joita on kaikkiaan viisikymmentä. Taipalsaarella on myös kaksi taajama-aluetta, Kirkonkylä ja Saimaanharju. Taipalsaaren kunta, liikuntajärjestöt ja seurakunta järjestävät nuorten toimintaa paljon. Kunnan nuorten toiminta keskittyy nuorisotalo Helmeen, joka sijaitsee Saimaanharjulla. Taipalsaaren kunta tekee myös yhteistyötä erilaisten järjestöjen ja seurojen kanssa. Suuri osa seurojen järjestämisestä nuoria koskevista toiminnoista liittyy jollain tavalla urheiluun. Taipalsaaren kunta järjestää myös bändikerhotoimintaa, mutta se sijoittuu alle 14-vuotiaisiin lapsiin ja nuoriin eli alakouluikäisiin. (Taipalsaaren kunta 2017; Jenna Keskinen, Henkilökohtainen tiedoksianto, 21.1.2017)

5.2 Taipalsaaren seurakunta

Taipalsaaren seurakunta perustettiin vuonna 1541, jolloin se erotettiin Lappeen seurakunnasta kappeliseurakunnaksi. Myöhemmin Taipalsaaren seurakunta itsenäistyi omaksi seurakunnakseen vuonna 1571 (Taipalsaaren seurakunta 2017). Taipalsaaren seurakuntaan kuuluu noin 3 800 jäsentä vuonna 2016. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2017) Taipalsaaren seurakunnassa on kaikkiaan 16 työntekijää, joista 11 toimivat niin sanotulla hengellisellä puolella ja loput ovat seurakunnan kiinteistöllä tai hallinnossa työskenteleviä henkilöitä. Kirkkoherran lisäksi seurakunnalla on myös toinen pappi. Seurakunnalla on kaksi nuorisotyönohjaajaa, kanttori, diakoni, lähetyssihteeri ja kolme lapsityöntekijää, joista yksi on vastaavassa asemassa. Seurakunnan palveluksessa on kaksi suntiota,

seurakuntasihtööri, talousjohtaja ja laitoshuoltaja. Taipalsaaren seurakunnan nuorten toiminta on keskittynyt Saimaanharjulla sijaitsevaan seurakunnan kerhohuoneeseen, missä pidetään isoskoulutukset ja nuorten avoimet ovet. Pääasiallisesti huone on seurakunnan varhaiskasvatuksen ja nuorisotyön käytössä. Perhekerhot ja muut erilaiset lapsityön muodot käyttävät huonetta aktiivisesti. (Jenna Keskinen, henkilökohtainen tiedoksianto 21.1.2017; Taipalsaaren seurakunta 2017)

6 NUORISOTYÖ SEURAKUNNASSA

6.1 Seurakunnan nuorisotyön perustehtävä

Seurakuntatyö voidaan jakaa neljään perustehtävään: kasvatukseen, julistukseen, lähetykseen ja palveluun. Moni seurakunta on jakautunut selvästi eri sektoreihin. Lapsi-, nuoriso- ja vanhustyö tekevät harvoin yhteistyötä viikoittaisissa arjen toiminnoissa toistensa kanssa. Monesti saatetaan ajatella eri työalojen toimivan erillään toisistaan ja keskenään seurakunnassa. Seurakuntatyön tulisi olla työtä ja elämää seurakuntalaisten parissa ilman turhia työala- ja ikärajoja. Evankeliumi on sama, riippumatta ihmisen iästä. (Maukonen 2005, 160-161.) Jokaisen seurakunnan perustehtävän osa-alueen tulisi toteutua kaikessa toiminnassa. Tämän vuoksi diakonian, lähetyksen ja julistuksen pois jättäminen nuorisotyöstä voi aiheuttaa nuorille kaventuneen näkökulman seurakunnasta. Seurakunnan nuorisotyö on jakautunut kolmeen perustoiminnan kannalta tärkeään pilariin, jotka sijoittuvat niin kotiin, kouluun kuin seurakunnan kasteopetukseen. Seurakunnassa järjestettävä nuorisotyö ei voi olla työalakysymys. Nuorisotyön tulisi olla enemmänkin ikäkausikysymys. Sillä kaikkien nuorisotyössä mukana olevien, myös kanttoreiden, diakonien ja pappien, tulee sitoutua nuorten parhaaksi tehtävään työhön. Kaikilla niillä työntekijöillä, jotka ovat seurakunnassa mukana nuorisotyössä, tulisi myös olla ammattitaitoa, jonka avulla he voivat tehdä työnsä nuorten parissa. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2012)

Perusluonteeltaan seurakunnan nuorisotyö on kasvatusta ja kasvatusopetusta, jonka tarkoitus on välittää rakkautta, läsnäoloa ja huolenpitoa lapsille ja nuorille sekä heidän perheilleen. (Launonen & Pesonen 2005, 269.) Musiikkikasvatus on yksi monista välineistä nuorisotyössä toteutettaessa seurakunnan perustehtävää. Musiikkikasvatuksella on kuitenkin omapaikkansa seurakunnan toiminnassa. Musiikkikasvatusta usein luonnehditaan termeillä: kasvamaan saattaminen, kasvun tukeminen ja yhdessä kasvaminen. Kasvamiseen tai kasvattamiseen kuuluu olennaisesti uudenoppiminen. Oppimista voidaan arvioida monella

tavalla riippuen käytetyistä opetus menetelmistä. Yhteinen menetelmistä riippumaton tekijä on, että oppiminen nähdään muutoksena. Se miten tuloksia arvioidaan, riippuu siitä mitä muutoksesta ajatellaan. (Tuovinen 2003, 435.)

6.2 Seurakunnan nuorisotyötä ohjaavat eettiset periaatteet

Kirkon nuorisotyönohjaajien ammattietiikan perusperiaatteisiin kuuluu rehellisyys, oikeudenmukaisuus, armahtavuus ja elämän ja luomakunnan kunnioittaminen. Lisäksi nuorisotyönohjaajan tulee toimia evankelis-luterilaisen kirkon tunnustuksen mukaan. Evankelis-luterilaisen kirkon tunnustus pohjautuu Raamattuun, kolmeen vanhan kirkon uskontunnustukseen sekä luterilaisiin tunnustuskirjoihin, joita on kaikkiaan kymmenen kappaletta. (Suomen Evankelisluterilainen kirkko 2017c.)

Lasten ja nuorten parissa toimiessa nuorisotyönohjaajan tulee tukea vastuullisesti lasten ja nuorten kokonaisvaltaista kasvua ja kehitystä. Nuorisotyönohjaajan tulee osoittaa lapsille ja nuorille hyväksyntää, välittämistä ja olla kiinnostuneita heitä askarruttavista kysymyksistä. Yksi tärkeimmistä nuorisotyön tavoitteista on olla lapsille ja nuorille turvallisia ja vastuullisia esikuvia, joiden kautta pyrimme tukemaan lasten ja nuorten oman identiteetin löytymistä ja hengellisistä kasvua. (Kasvatuksen ja Nuorisotyön Asiantuntijat KNT Ry 2017).

Työyhteisön jäsenenä nuorisotyönohjaajan tulee omata hyvät vuorovaikutustaidot. Tämän lisäksi nuorisotyönohjaajan tulee olla kannustava ja hyväksyvä. Kannustamisella ja hyväksynnällä pyritään osoittamaan kunnioitusta työkavereita kohtaan. Nuorisotyön asiantuntijoina nuorisotyönohjaaja on velvollinen toimimaan verkostoituneesti muiden kasvatuksen ja nuorisotyön ammattilaisten kanssa. Nuorisotyönohjaajan tulee myös toimia aloitteellisesti, jotta hän voi hoitaa työtehtäviään ammattimaisesti. (Kasvatuksen ja Nuorisotyön Asiantuntijat KNT Ry 2017)

6.3 Aikuinen ryhmänohjaajana

Perheeseen kuulumaton aikuinen voi olla nuorelle tärkeä suunnan näyttäjä. Tämä koskee nuoren ja aikuisen kahdenkeskistä suhdetta esimerkiksi aikuisen toimiessa ryhmänohjaajana. Aikuinen, jolla on näkyvä karismaattinen persoonallisuus voi olla merkittävä samaistumisenkohde. Leiriolosuhteissa ohjaaja voi vaikuttaa leirin kulttuuriin vahvistamalla tahattomasti syntyneitä ilmiöitä. Nuorten ollessa erilaisia myös vähäeleinen aikuinen ohjaaja, voi olla nuorille merkittävä. Tällöin nuoret itse antavat ohjaajalle tarvitsemansa merkityksen. Ryhmää pidettäessä aikuisen ohjaajan tehtävä ei ole saarnata, paasata tai muutenkaan yrittää manipuloida ryhmän jäseniä. Nuorten ryhmät osaavat hyvin haastaa ryhmäänsä ohjaavan aikuisen. (Niemistö 2004, 93)

Ryhmän ohjaaminen ammattimaisesti vaatii ohjaajalta ohjaamismenetelmien hallintaa. Asianmukaisella koulutuksella tämä saadaan hoidettua. Tärkeintä ryhmän ohjaamisessa on ryhmänohjaajan sisäinen valmius ohjata ryhmää. Ryhmän ohjaajan tulee olla riittävän kypsä ja hänellä tulee olla riittävä sietokyky. Nuorten ryhmän kanssa tehtävä työ vaatii työntekijältä suurta valppautta ja taitoa katsoa asioita pintaa syvemmälle. Nuoret saattavat haastaa aikuista monin tavoin mutta varsinainen haaste onkin siinä, kuinka olla rento ja luonteva mutta samalla mallittainen tilanteen hallitsija. (Niemistö 2004, 98)

Nuorisotyössä on monesti haasteena työntekijöiden suurivaihtuvuus. Harva nuorisotyöntekijä aikoo pysyä nuorisotyössä eläkeikään asti. Nuorten kannalta olisi tärkeää, että seurakunnassa työntekijöiden vaihtuvuus olisi vähäistä. Pysyvyys tulee eteen siinä, kun mietitään nuorten luottamussuhdetta aikuiseen ohjaajaan. Kuinka nuori pysyisi luomaan luottamussuhteen aikuiseen ohjaajaan, jos ohjaaja vaihtuu koko ajan? Pahimmassa tapauksessa nuori saattaa kokea tulleen hylätyksi työntekijän lähtiessä ja jäädä pois seurakunnan toiminnasta. Epäilemättä pitemmän päälle epäsäännöllinen työaika ja nuorten kanssa työskentely saattaa ottaa työntekijän voimille. Tämän vuoksi nuorisotyöntekijän onkin tärkeää huolehtia nuorten jaksamisen ohella myös omasta jaksamisesta. (Niemelä 2005, 254)

6.4 Nuorten ottaminen mukaan suunnitteluun

Rippikoulusuunnitelmissa 2001 ja 2017 puhutaan paljon musiikista. Rippikoulusuunnitelmissa käytetty termi, musiikki rippikoulussa, kattaa kaiken rippikoulun puolivuotisjakson aikana käytetyn musiikin. Rippikoulusuunnitelma Elämä-usko ja rukous (2001) mukailee paljolti seurakunnan musiikkikasvatukselle asetettuja tavoitteita. Vaikka rippikoulusuunnitelma ei ole pääpiirteissään muuttunut paljoa, on siellä tehty muutoksia moniin kohtiin. Yksi suurimmista muutoksista on nuorten osallistamisen lisääminen. Rippikoulusuunnitelmassa 2017 kehoitetaan useassa kohtaa ottamaan nuoret mukaan suunnitteluun ja siellä mainitaan, että nuoret oppivat jumalanpalveluksen aarteet paremmin, kun heidät otetaan mukaan jumalanpalveluksen suunnitteluun. Se miten liturgia, saarna, musiikki, taide, kirkkotila ja yhteisö liittyvät yhteen avautuu nuorille ihan uudella tavalla. Samaa voidaan myös soveltaa kaikkeen toimintaan nuorisotyössä eikä bändikerho ole poikkeus tässä asiassa. Jotta voidaan varmistua nuorten kiinnostuksen säilymisestä toimintaa kohtaan, heillä tulee olla tunne, että heitä kuunnellaan ja heitä ymmärretään. Nuorisotyössä toiminta on nuoria varten eikä seurakunnan työntekijää varten. Yksikään nuorisotyönohjaaja ei ole samassa asemassa kuin nuoret ja näin ollen ei voi aina tietää mitä nuoret haluavat. Tästä syystä toiminnan tulee olla suunniteltu nuoria varten ja jos mahdollista nuorten kanssa. Toiminnan tulee olla nuorten mielen mukaista niin paljon kuin se on järkevissä mittasuhteissa mahdollista. (Rippikoulusuunnitelma 2001; Rippikoulusuunnitelma 2017, Tamminen; Liiri; Väkeväinen & Saarinen 2009, 167)

Nuorten ottamisella mukaan suunnittelemiseen on myös kasvattava vaikutus. Nuorten ollessa kasvamassa kohti aikuisuutta, heitä on hyvä ottaa mukaan suunnittelemaan asioita, sillä silloin he pääsevät harjoittelemaan päätösten tekemistä ja vastuunottamista. Vuonna 2015 kuntalakiin kirjattiin nuorisovaltuustoja koskeva pykälä ja vuonna 2017 jokaisella kunnalla tulisi olla nuorisovaltuusto, jossa nuorilla on mahdollisuus vaikuttaa kaikkien kunnan toimialojen suunnitteluun, valmisteluun, toteuttamiseen ja seurantaan. Myös Taipalsaarella on oma nuorisovaltuusto. Nuorisovaltuuston tarkoitus on myös jakaa saamaansa tietoa nuorille,

jotta nuoret olisivat tietoisia kunnan päättäjien päätöksistä. Nuorisovaltuuston jäsenillä on parhaimmillaan puhe- ja läsnäolo-oikeus lautakuntien ja kunnanvaltuuston kokouksissa. Näin hyvin asiat ovat vain muutamassa kunnassa. (Suomen Nuorisovaltuustojen Liitto Ry 2017.)

6.5 Nuorisotyö Taipalsaaren seurakunnassa

Taipalsaaren seurakunnan nuorisotyössä olevien kahden työntekijän vastuualueena on koko nuorisotyö, vaikkakin heidän virkansa on jaettu tyttö- ja poikatyöhön. Käytännössä he kuitenkin tekevät töitä yhdessä. Nuorisotyö antaa nuorille mahdollisuuksia toteuttaa itseään muun muassa pitämällä avoimia ovia ja erilaisia kerhoja. (Jenna Keskinen, henkilökohtainen tiedoksianto, 21.1.2017.) Nuorisotyön rikkautena ja rasitteena ovat toimintaan osallistuvien nuorten suurivaihtuvuus (Maukonen 2005,161). Nuorisotyössä käy aktiivisesti viikoittain useita kymmeniä lapsia ja nuoria, kun kaikki toiminta lasketaan mukaan. Seurakunnan varhaisnuorisotyö rakentuu viikoittaisten kerhojen ympärille. Seurakunnalla on muun muassa kokkikerho, sählykerho ja junnukerho. Seurakunta on jo pitkään tehnyt yhteistyötä myös Suomen Partiolaiset Ry:n kanssa, mutta vuonna 2017 he solmivat virallisen yhteistyösopimuksen. (Jenna Keskinen, Henkilökohtainen tiedoksianto, 20.5.2017)

7 YLI 14-VUOTIAIDEN NUORTEN BÄNDIKERHO

7.1 Hankkeen tavoitteet

Musiikkikasvatuksen kehittämishanke sai alkunsa, kun Taipalsaaren seurakunnan nuorisotyönohjaaja Jenna Keskinen kertoi minulle, ettei heillä ole juurikaan säestystaitoisia nuoria. Tämän sain nähdä omin silmin, kun olin vapaaehtoistyöntekijänä nuorten leirillä. Nuoren seurakunnan veisukirja sisältää 130 erilaista laulua. Näistä lauluista nuoret osasivat vain kourallisen laulaa. Muut olivat outoja ja nuoret eivät halunneet laulaa niitä sen vuoksi. Nuorisotyönohjaaja Jenna Keskinen kertoi, että rippikoululeireillä ja muissa nuorisotyön tapahtumissa olisi tarve säestystaitoisille henkilöille. Jennan mukaan myöskään seurakunnassa käyvät nuoret eivät olleet tietoisia kristillisen musiikin moninaisuudesta. (Jenna Keskinen, henkilökohtainen tiedoksianto, 21.1.2017.)

Taipalsaaren seurakunta järjesti marraskuussa 2016 nuorille mahdollisuuden lähteä Maata Näkyvissä -festivaaleille. Nuoret eivät kuitenkaan olleet innokkaita lähtemään reissuun. Nuorten mukaan festivaaleilla ei ollut ketään heidän mieltensä mukaista esiintyjää. (Jenna Keskinen, henkilökohtainen tiedoksianto, 21.1.2017) Maata Näkyvissä -festivaali on Pohjoismaiden isoin kristillisen musiikkiin painottuva nuorten tapahtuma. Kävijöitä on noin kaksikymmentätuhatta joka vuosi. Artisteina festivaaleilla on Suomen kristillisen musiikin eturivin artisteja sekä ulkomaalaisia tähtiartisteja. Kävijöitä tulee ulkomaita myöten. (Suomen Luterilainen evankeliumiyhdistyksen nuorisotyö 2017) Taipalsaarelaisten nuorten haluttomuus osallistua kertoo selvästi siitä, kuinka rajoittunut seurakunnan nuorten kristillisen musiikin näkökenttä on.

Perinteisesti rippikouluryhmässä, kun kysyy ketkä harrastavat musiikkia, vastauksena 4-5 kättä nousevat ylös. Tämä on viides osa rippikouluryhmästä. (Maukonen 2005, 159) Taipalsaaren seurakunnassa luku on selvästi alhaisempi. Tähän voi olla monia selittäviä tekijöitä, kuten se, etteivät nuoret halua kertoa har-

rastuksistaan. (Jenna Keskinen, Henkilökohtainen tiedoksianto, 21.1.2017) Bändikerhot ja kuorot toimivat hyvinä vaihtoehtoina, kun halutaan opettaa uusia lauluja, virsiä ja tutustuttaa liturgiseen musiikkiin. Tämä toimii erityisesti leireillä, mikäli kanttori ja nuorisotyöstä vastaava henkilö tekevät hyvää yhteistyötä. Kaikki nuoret eivät kuitenkaan ole innokkaita tai edes kiinnostuneita yhteisestä musisoinnista. Monien kohdalla tämä johtuu jo kotitaustoista, joissa lähtökohdiltaan musisointi on vierasta. Seurakuntaelämässä ei myöskään saisi olla pakollista osallistua työntekijälle mieleiseen tai tämän hyväksi havaitsemaan toimintaan. Olkoon se sitten virren veisuuta tai nuotiolauluja. Tämän vuoksi nuoriso- ja musiikkityön tulee tehdä musiikista luonteva osa nuoren rukouselämää ja kristittyjen yhteyden kokemista. (Maukonen 2005, 164).

Bändikerhon tarkoituksena oli, että nuoret oppisivat soittamaan ja laulamaan seurakunnan nuorisotyössä käytettäviä lauluja. Toisena tavoitteena oli, että Taipalsaaren seurakunnan nuoret oppisivat ymmärtämään ja tuntemaan kristillistä ja hengellistä musiikkia ja sen moninaisuutta. Taipalsaaren seurakunnan nuorisotyössä on puutteita musiikillisen osaamisen alueella. Seurakunnan kanttorilla ei ole tarpeeksi aikaa järjestää nuorille musiikillista toimintaa. Nuorisotyöntekijöillä ei ole musiikin erityisistä ammatillista osaamista tai harrastuneisuutta. (Jenna Keskinen, henkilökohtainen tiedoksianto, 21.1.2017) Osa nuorista osaa hieman musiikkia, mutta useimmiten säestys tulee cd-levyiltä tai muusta soittimesta. Tämän vuoksi kysyessäni nuorilta mielipidettä haluaisivatko he bändikerhon, vastaus oli yksimielinen kyllä. Taipalsaaren seurakunnan kanssa yhdessä aloitin järjestämään yli 14-vuotiaiden bändikerhoa, jossa toimin kerhonohjaajana. Taipalsaaren kunta tuli mukaan mahdollistamaan kerhon, esim. antamalla tilat ja soittimet bändikerhon käyttöön. Seurakunta järjesti laulukirjat ja antoi minun hoitaa kerhon pitämisen. Kerhon aikana raportoin työyhteistyötaholleni.

7.2 Hankeen toteutus

Hankkeen toteutus alkoi maaliskuussa 2017 ja jatkui toukokuun puoleen väliin asti. Hanke toteutettiin yhteistyössä Taipalsaaren kunnan ja seurakunnan

kanssa. Bändikerhon opetustilana toimi Taipalsaaren kunnan Nuorisotalo Helmen Bänditila. Nuorisotalo Helmi sijaitsee Saimaanharjulla, joka toimii nuorten ajanvietto paikkana Taipalsaarella. Nuorisotalo Helmessä oli soittimet ja mikrofonit valmiina, joten kenenkään ei tarvinnut tuoda omia soittimiaan mukanaan. Bändikerhoa mainostettiin kouluilla ja kirjaston ilmoitustaululla sekä nuorten illoissa ja isoskoulutuksissa. (Liite 3) Kävin itse henkilökohtaisesti viemässä mainokset kouluille ja kirjastolle. Annoin muutaman mainoksen mukaan kunnan työntekijöille, jotka sitten veivät ne omalle ilmoitustaululleen nuorisotalo Helmelle.

Taipalsaaren seurakunta järjestämä isoskoulutus alkaa klo 17 lauantaisin, joten bändikerhon ajankohdaksi valittiin klo 15–16.30 samana päivänä. Ajankohdan valintaan vaikutti myös nuorten pitkät matkat ja kyytien järjestämisen ongelma. Järjestettäessä samana päivänä peräkkäin nuoret pääsivät osallistumaan molempiin. Väliin jäi vielä pieni hetki aikaa hakea välipalaa, jos oli tarpeellista. Seurakunta myös järjesti isoskoulutuksen jälkeen avoimia ovia, joissa yleensä oli jotain ruokaa, jota nälkäiset nuoret voivat syödä. Joidenkin nuorten ollessa täysi-ikäisiä ajokortin omaavia henkilöitä järjestivät he yhteiskuljetuksia eripuolelta Taipalsaarta, jotta kaikki halukkaat pääsisivät mukaan.

Bändikerhon ohjelma runko oli alla olevan taulukon (TAULUKKO 1) mukainen. Ohjelmaa runkoa pyrittiin noudattamaan jokaisella kokoontumiskerralla.

TAULUKKO 1: Bändikerhon ohjelma runko

Aika	Tapahtuma	HUOM!
5-10 min	Tervehdykset ja kuulumiset	
5 min	Päivän aiheen kertominen	
30 min	Teoria opetusta	Teoria ja soittaminen osittain myös limittäin.
45 min	Soittamista	
5 min	Tavarat paikoilleen ja poistuminen	

Ensimmäisellä bändikerho kerralla mukana oli viisi nuorta. Ensimmäisellä kerralla mietin mitä minun pitäisi opettaa nuorille, joten päätin kysyä heiltä mitä he haluaisivat. Nuoret vastasivat melkein kaikki bändisoittimet, joka helpotti huomattavasti omaa rooliani. Osaan soittaa kaikkia bändisoittimia jonkin verran, joten pystyin myös opettamaan heille. Seuraavaksi valitsimme Nuoren Seurakunnan Veisukirjasta laulut, joita opettelisimme soittamaan. Nuoren seurakunnan Veisukirja on yleinen seurakunnan nuorisotyössä käytettävä laulukirja, jonka on toimittanut Markku Penttilä (2015). Laulukirja sisältää 130 laulua, jotka ovat sisällöltään, joko hengellisiä tai kristillisen arvopohjan mukaisia. Ensimmäinen painos laulukirjasta julkaistiin 1970-luvulla, jonka jälkeen kirjasta on tehty uusipainos aina viiden vuoden välein (Nuorikirkko Ry 2017). Tästä kirjasta lauluiksi valikoitui 16 laulun lista, joita harjoittelisimme keikkaa varten. Ensimmäisellä kerralla emme kerineet opettelemaan juuri mitään uutta, koska valinnoissa meni aikaa.

Toisella bändikerhokerralla paikalle tuli vain yksi nuori. Silloin itseäni jännitti, tuleeko kerhosta mitään. Tästä lannistumatta opettelimme kerhoon tulleen kanssa kitaran soittamista ja hän edistyi kyllä selkeästi jo pelkästään sillä yhdellä kerralla. Hän oli innokas oppimaan ja harjoittelimme soittamaan Barree-sointuja. Barree soinnulla tarkoitetaan sointua, joka muodostetaan laittamalla etusormi koko oteleaudan ylitse. Käytimme apuna sointutaulukkoa, joka löytyy Nuoren Seurakunnan Veisukirjan takaa. (Perttilä 2015) Sovimme, että harjoittelemme soittamaan, niitä sointuja joita löytyy lauluista, jotka valitsimme aikaisemmin. Myöhemmin annoin myös nuorille, jotka halusivat oppia soittamaan kitaraa tai bassoa, lapun jossa on kaikki kitaran ja basson kaulalta löytyvät äänet. (Liite 2)

Seuraavalla kokoontumiskerralla ei tullut ketään johtuen Nuorisovaltuuston kokouksesta mutta menin kuitenkin itse paikalle, jos vaikka olisi tullut joku uusi mukaan joka ei ole kokouksessa. Kun ketään ei tullut paikalle suunnittelin seuraavia bändikerhokertoja ja tulevaa konserttia. Tällä kokoontumiskerralla koitin myös tehdä muutamia soitusvaihtoehtoja kappaleisiin, joita esittäisimme konsertissa. Neljännellä kokoontumiskerralla paikalle tuli viisi nuorta, joista yksi oli uusi. Tällä kertaa valitsimme laulut, joita esittäisimme 6.5.2017 olevassa rippikoululaulu tapahtumassa. Valitut laulut olivat Sitkeä Sydän (Laulukirjan numero 91), Evanke-

liumi (66), Lapsuuden Usko (27), Väsyneet maan (73), Olet vapaa (29) ja Kirkossa (28). Kerkesimme harjoittelemaan ensimmäistä laulua. Samalla pyrimme tekemään hieman omia sovituksia lauluihin.

Viidennellä kokoontumiskerralla bändikerholaisia oli paikalla viisi kappaletta, mutta heitä vaivasi keskittymisen puute. Keskittymisen puutteen syy jäi itselleni epäselväksi. Yksi selittävästä tekijöistä saattoi olla koeviikko, joka oli käynnissä. Saimme kuitenkin harjoiteltua yhden uuden laulun ja pääsimme siis hieman eteenpäin. Kuudennella ja samalla viimeisellä bändikerhokerralla tajusin, että aika loppuu kesken. Päätimme nuorten kanssa käydä kaikki kappaleet kerran läpi ja sitten harjoitella niitä, jotka vielä vaativat harjoittelua. Nuorilla oli hyvä meininki ja toivoinikin, että se jatkuisi vielä konserttipäivänä.

Konserttipäivänä tulin ajoissa valmistelemaan paikkaa, viemään soittimia ja tekemään viime hetken nuottimuutoksia. Aamusta kävin myös tulostamassa nuotit ja sanat nuorille, jotta he pystyvät soittamaan ja laulamaan. Nuoret tulivat konserttipaikalle ajoissa ja pääsimme harjoittelemaan lauluja ennen konserttia. Konsertissa esiintyi neljä bändikerholaista johdollani. Mukana oli myös kaksi bändikerhon ulkopuolista jäsentä, joista toinen oli käynyt kerhossa kerran, sekä Taipalsaaren seurakunnan kanttori. Huomasin nuorissa selvästi esiintymisjännitystä. Uskon tämän olleen syynä yhden nuoren poissa ololle keikkapäivänä. Melkein kaikilla on esiintymisjännitystä jossain kohtaa elämäänsä. Ero syntyykin siinä, miten se ilmenee. Toisilla se ilmenee positiivisena suoritusta parantavana voimavarana, kun taas toisille se on negatiivinen tuhoava tunne (Arjas 2010, 311). Jännitys saattoi myös johtua siitä, että nuoret olisivat kaivanneet enemmän harjoitusta.

Konserttiin tuli yleisöä yli viisikymmentä rippikoululaista ja heidän huoltajaansa. Konserttia ennen kanttorimme kertoi, että lauluja pitäisi olla enemmän, joten jouduimme vielä ennen konserttia harjoittelemaan neljä laulua lisää. Onneksi olimme valinneet jo aikaisemmin lauluja varastoon, niin pystyimme vain ottamaan niistä mielestämme sopivat. Konsertti sujui hyvin ja katsoin, kuinka nuoret nautti-

vat tilanteesta. Konsertti kesti kaikkiaan noin tunnin verran. Bändikerhon piti koontua vielä konsertin jälkeen yhteen palautetta varten, mutta yhteistä aikaa ennen kesä taukoa ei löytynyt.

7.3 Nuorten kuunteleminen on tärkeää

Hankkeen jälkeen nuorilta kerättiin palautetta bändikerhosta kyselylomakkeella (Liite 1). Toimitin lomakkeen Taipalsaaren seurakunnalle ja nuorisotyönohjaaja postitti kyselyt. Kyselyyn vastasi kaikkiaan viisi nuorta. Kyselyn tulosten mukaan nuoret pitivät kerhosta paljon, mutta eivät oppineet paljoakaan uutta. Tämä johtui nuorten mielestä kiireisestä aikataulusta. Nuorten mielestä tilaa pitäisi myös olla pelleilylle ja muulle hauskanpidolle. Bändikerhossa käyneet nuoret myös toivoivat, että musiikki tyylit ja opeteltavien kappaleiden valikoima voisi olla laajempi. Kappaleiden laajemmalle valikoimalla nuoret tarkoittivat myös gospellauluja ja muita hengellisiä lauluja. Kerhossa voisi myös opetella erilaisten soittimien soittamista enemmän. Näihin soittimiin lukeutuvat muun muassa basso, kitara, rummut, ukulele ja piano. Tämän kaltaisen opettaminen vaatii selvästi enemmän aikaa kuin mitä hankkeen toteuttamisen aikana oli käytettävissä. vaikka kaikki ei mennyt niin hyvin kuin olisi voinut, niin palautteen mukaan nuoret kuitenkin halusivat, että bändikerho järjestettäisiin myös tulevaisuudessa.

Yhtenä tärkeimmistä asioista pidän kuitenkin nuorten kanssa viettämäni aikaa. Jutellessani nuorten kanssa, kuuntelin heitä ja olin vain läsnä heille, opin paljon siitä mitä nuoret haluavat ja mitä heille olisi hyvä tarjota. Näin ollen nuoret kokivat tulleen kohdatuksi seurakunnan taholta. Samalla seurakunnan yksi perustehtävä eli lähetystyö, tuli toteutetuksi. Lähetystyö on yksi niistä asioista, jotka Jeesus käski seurakunnan tehdä. (Matt.28:18-20)

7.4 Täydellinen musiikki syntyy yhdessä

Bändikerhokertoja oli kaikkiaan seitsemän, joka sisälsi yhden konsertin. Konsertti oli Rippikoululaulu -tapahtuma, jonne bändikerho oli harjoitellut säestämään yhteensä 10 kappaletta. Kappaleet harjoiteltiin Nuoren Seurakunnan veisukirjasta vuodelta 2015. Samaa kirjaa käytettiin tapahtumassa esiintymismateriaalina. (Perttilä 2015) Konsertti meni hyvin. Eihän konsertti täydellinen ollut mutta näin pienellä harjoittelulla ei sitä voinut vaatiakaan. Virheiden johdosta osa bändikerholaisista sanoi, ettei enää koskaan halua esiintyä. Uskon tämän kuitenkin johtuvan epäonnistumisien tuomasta pahasta mielestä, enkä niinkään siitä, etteivät heitä kiinnostaisi bändikerho. Tämän nuorilta kuullun palautteen perusteella olisikin erittäin toivottavaa, että bändikerho jatkuisi pitempään kuin vain yhden kevään ajan. Nuoret saisivat rohkaisua soittamisessa, laulamissa ja esiintymisessä ylipäättään. Bändikerhon lyhyestä ajanjaksosta johtuen ei kerhon aikana kerennyt juurikaan muodostua eri ryhmäytymisen vaiheita. Alkuvaiheessa oli lievää odottavaa tunnelmaa, mutta kun toiminta oli saatu käyntiin, kerho toimi hyvin. Osittain tähän on syynä myös se, että nuoret tunsivat toisensa jo entuudestaan, joten tutustumiseen ei kulunut aikaa.

Bändikerho hanke onnistui kaikin puolin hyvin. Bändikerhoa vetäessäni huomasin, kuinka monet nuoret osasivat, vaikka minkälaisia juttuja. He vain eivät puhuneet osaamisestaan. Oli myös hienoa huomata, kuinka innokkaita nuoret olivat oppimaan uutta. Nuoret olivat innostuneita ja kävivät ahkerasti mukana kerhossa. Itseäni jäi harmittamaan hankkeen pituus. Mielestäni hankkeen pituus oli liian lyhyt. Olisinkin toivonut hankkeen jatkuvan syyskaudella. Hanke oli kuitenkin sovittu vain kevään ajaksi. Kerhossa käyneiden nuorten halu jatkaa kerhotoimintaa on hyvä merkki siitä, että tämän kaltaista kerhoa kannattaisi jatkossakin järjestää. Taipalsaaren seurakunnalla on vain se ongelma, ettei tämän kaltaiselle kerholle ole ohjaajaa. Kerhossa tarvitsisi olla ohjaajana henkilö, joka osaisi opettaa ja ohjata erilaisten soittimien soittamista ja myös tuntisi kristillisen musiikin monipuolista valikoimaa. Tämä mahdollistaisi monipuolisen opetuksen ja auttaisi kristillisen musiikin tutuksi tulemistä. Olisi myös hyvä, jos bändikerhon vetäjällä

olisi musiikillista teorian tietoa, johon voisi pohjautua esimerkiksi kappaleita sovitettaessa.

Havaitsin kerhoa pitäessäni, että kaikkia kerhoon osallistuneita yhdisti jutustelun eli niin sanotun ”Small talkin” osaaminen. Kaikille se ei ole luontevaa ja monet kärsivät siitä, ettei heillä ole taitoa aloittaa keskustelua. Kerhon edetessä emme myöskään edenneet hirveästi syvemmälle. Toki kerhon ulkopuolella jutustelusta päästiin usein syvällisempiin keskusteluihin. Tämä osoittaa myös sitä, kuinka luottamussuhde kerhonohtajan ja kerholaisten välillä kasvoi kerhon aikana. (Kauppila 2005, 180)

Vaikka bändikerhossa ei ollut kaikki täydellistä ja kaikki ei mennyt täydellisesti, mielestäni saavutimme niin harjoituksissa kuin konsertissakin tilan, jota voisi nimittää täydelliseksi äänimaailmaksi. Täydellinen ”soundi” saadaan aikaan, kun kaikki yrittävät parhaansa ja se tapahtuu yhdessä Jeesuksen kanssa. Silloin kun Jeesus on mukana bänditoiminnassa, se on täydellistä.

7.5 Ajankohdan valitseminen on tärkeää kerhon toiminnan kannalta

Yksi tärkeimmistä asioista bändikerhon perustamisessa ja pitämisessä oli ajankohdan valitseminen. Ajankohta, joka ei sovi kenellekään tai jota kukaan ei muista, on vahingollinen kerhon toiminnalle. Ihmiselle on luontaista elää kalenterijaksoissa, esimerkiksi vuosi, viikko ja vuorokausi. Tämän vuoksi, joka toinen viikko pidetty bändikerho ei ole sen parempi, kuin joka kuun 13. päivä pidettävä kerho. Sen sijaan joka viikko samaan aikaan samassa paikassa pidettävä kerho on helppo muistaa. Säännöllinen rytmi on siis tärkeää bändikerhossa kahdesta syystä. Tämän vuoksi itse päädyin istumaan muutaman kerran jopa yksin kerhossa, koska säännöllisyys on tärkeää kerhotoiminnan kannalta. Seurakunnallisten menojen tulisi mukautua viikonpäivien mukaan, jos toiminnan halutaan olevan luonteva osa nuorten elämää. Jostain syystä monet seurakunnat ovatkin unohtaneet ihmisen normaalin aikakäsityksen, johon kuuluu säännöllisyys. Ihmi-

set ajattelevat asioita päivä, viikko ja vuosi rytmin mukaan. Jotta toiminnasta saataisiin pitkäkestoista ja menestyksestä, tarvitaan säännöllisyyttä. Tämän seurakuntien työntekijöiden pitäisi tiedostaa, sillä heidän tulisi olla elämän taitojen ammattilaisia. Tästä johtuen onkin outoa, kuinka monessa seurakunnassa ollaan tässä asiassa kaukana siitä mitä sen pitäisi olla. Seurakuntien tulisi ottaa mallia urheiluseuroista joissa säännöllisyys on yksi avain asioista. On myös tärkeää nuorten kannalta, että seurakunnan toiminnassa on mukana myös aina joku tuttu työntekijä. Ikivanha ajatus siitä, että varjele sinä tapaa niin tapa varjelee sinua, on totta varsinkin nuorten elämässä. (Köykkä 2014, 69-70)

8 PITKÄ TIE KOHTI ASiantuntijuutta.

8.1 Ammatillinen pohdinta

Pitkän opinnäytetyöprosessin aikana tunnen kasvaneeni nuorisotyön- ja sosiaalialan asiantuntijana paljon. Bändikerhoa pitäessäni opin ymmärtämään nuoria aivan uudella tavalla. Ymmärsin, kuinka suuri merkitys on sillä, että ottaa nuoret mukaan suunnitteluun ja että toiminta on heidän mielensä mukaista. On myös hyvä muistaa perinteiset eettiset periaatteet ja psykososiaaliset toiminta mallit toimintaa suunniteltaessa ja järjestettäessä. Pitkän prosessin aikana opin, ettei päätösten tekeminen ole aina helppoa. Näistä hyvänä esimerkkinä on se, miten tulisi toimia, jos toiminnassa, joka ollaan yhdessä nuorten kanssa suunniteltu, ei käykään nuoria. Tähän kysymykseen ei ole mitään yksiselitteistä vastausta, koska jokainen tilanne on erilainen.

Opinnäytetyötä tehdessä ymmärsin myös monia nuorten sosiaalisessa elämässä vaikuttavia perusasioita. Aikataulutusta ja nuorten spontaanius ovat monessa kohdassa vaikeita ennakoita ja siihen varmasti auttaa tulevaisuudessa saatu työkokemus. Työkokemuksen lisäksi nuorten kanssa on vietettävä aikaa, sillä nuorten maailma on jatkuvassa muutoksessa, jossa trendit voivat vaihtua hyvinkin nopeasti. Haasteena niin sosiaali- kuin nuorisotyössä onkin pysyä mukana tässä muutosten vallitsemassa maailmassa. Oma ammatillisuuteni kasvoi prosessin aikana monella tavalla. Ryhmän perustaminen, mainostaminen, ryhmän vetäminen ja nuorten kohtaaminen opettivat minulle paljon sosionomin ja nuorisotyön asiantuntijuutta ajatellen. Tästä onkin hyvä jatkaa kohti ammatillisen asiantuntijuuden käytäntöön panemista ja ylläpitämistä. Ammattikorkeakoulussa viettämäni aika on ollut vain lähtösykäys kohti ammatillista työskentelyä. Ammatillinen kasvu ja kehittyminen kestää koko työuran ajan.

8.2 Tavoitteiden täyttyminen

Opinnäytetyön tavoitteiden jakaminen oli aluksi haastavaa. Tavoitteita kun olisi voinut olla niin paljon ja tavoitteiden rajaamiseen tarvitsinkin paljon aikaa ja pohdintaa. Tavoitteiden lopulta löydyttyä pystyin ajattelemaan, miten tavoitteisiin päästäisiin. Onneksi visio hankkeen suorittamisesta oli jo kirkkaana mielessäni ja hanketta oli helppo lähteä toteuttamaan. Taipalsaarelta seurakunnalta saamani tuki oli korvaamatonta ja erityisesti seurakunnan nuorisotyönohjaaja Jenna Keskinen toimiessa työyhteistyökumppanina hanketta oli helppo viedä eteenpäin. Tavoitteisiin pääsemiseksi päätin tehdä tarkat rajaukset sille, miten etenen hankkeen edetessä. Lisäksi opinnäytetyön ohjaajiltani saama palaute auttoi minua rajaamaan hanketta paremmin tehdessäni opinnäytetyötä.

Tavoitteet eivät toteutuneet hankkeen edetessä täysin. Yhden tärkeimmistä tavoitteista oli saada pysyvää muutosta seurakunnan nuorisotyön musiikkikasvatuksessa, mutta sen toteutumiseen en ole tyytyväinen. Tähän on syynä se, ettei bändikerho jatkunut hankkeen jälkeen seurakunnassa. Pysyvää muutosta ei siis saavutettu seurakunnan musiikkikasvatuksessa, mutta tämä ei välttämättä täysin johdu siitä, ettei hankkeen tavoitteet toteutuneet täysin. Ihannetilanteessa nuoret olisivat itseohjautuvasti jatkaneet kerhon pitämistä, mutta sitä ei tapahtunut. Nuoret eivät ole edes kyselleet jatkosta, mikä on ollut harmillista. Positiivisena seikkana on se, että seurakunnan nuorisotyössä käyvien kävijämäärä lisääntyi hieman aikaisempiin vuosiin nähden kerhon myötä (Jenna Keskinen, henkilökohtainen tiedoksianto 3.10.2017)

Vaikka bändikerho ei jatkunutkaan syksyllä onnistui hanke muuten hyvin. Nuorilta saamani palautteen mukaan nuoret innostuivat kerhosta ja olisivat halunneet sen jatkuvan. Bändikerhossa he myös oppivat soittamaan uusia soittimia ja lauluja. Kaikille avoin Bändikerho toimii kuitenkin hyvin ryhmäyttävänä toimintana. Kerhossa huomasin hyvin kuinka jo entuudestaan tutut nuoret ryhmäytyivät ja toimivat hyvin yhdessä, kannustaen toisiaan. Kerhon palautteesta nousi myös esille, että nuorten mielestä kerhon jatkumisella olisi positiivinen vaikutus nuorisotyön

kävijämääriin. Sillä kerhossa kävi myös henkilöitä jotka eivät normaalisti käy seurakunnan nuorten toiminnassa.

Hankkeen ohella opetin nuoria kristillisen ja hengellisen musiikkiin moninaisuudesta isoskoulutuksessa ja nuortenilloissa esimerkiksi soittamalla musiikkia taustalla sekä opettamalla heille nuorten seurakunnan veisukirjan lauluja. Tarkoituksena oli kohentaa seurakunnassa järjestettävää musiikkikasvatusta myös bändikerhon ulkopuolella. Tämän seurauksena nuoret oppivat uusia lauluja ja heidän tietoisuutensa kristillisen ja hengellisen musiikin moninaisuudesta kasvoi. Lisäksi nuoret olivat myös Lappeenrannan seurakunta kanssa yhdessä järjestetyllä leirillä, jossa he olivat kuulleet muutaman uuden kappaleen, joita sitten lauloimme nuorten illoissa nuorten kanssa. Yhteistyö muiden seurakuntien kanssa onkin rikaus, johtuen jokaisen seurakunnan omasta kulttuurisesta taustasta.

8.3 Pitkäjänteisyyden ja säännöllisyyden tärkeyden hahmottuminen

Kuten luvussa 8.2 kerroin, pysyvää muutosta ei saatu aikaan näin lyhyessä ajassa. Sen vuoksi bändikerhon pitämisessä vaaditaankin pitkäjänteisyyttä, jotta saataisiin pysyviä tuloksia aikaan. Kerhoa pitäessäni tajusin, ettei muutaman kuukauden jakso ei ole riittävä pituus kerholle vaan sen tulisi kestää vähintään kuudesta kahteentoista kuukautta. Mitä pitempi aikaista toiminta on, sitä helpompi sinne on nuorten tulla. Tässä voitaisiin verrata bändikerhoa isoskoulutukseen. Jos isoskoulutus järjestettäisiin vain joka toinen tai kolmasvuosi ei sinne tulisi luultavasti ketään. Tämän vuoksi bändikerho tulisikin ottaa osaksi jokavuotista nuorisotyötä, yhtenä nuorisotyön työmuotona. Bändikerho voisi olla myös osana isoskoulutusta. Tämä edes auttaisi bändikerhon jatkuvuutta, vaikkei bändikerhoon välttämättä joka vuosi olisi halukkaita kävijöitä.

Säännöllisyys on lähes yhtä tärkeää kuin pitkäjänteisyys. Kerhoa on hyvä pitää joka viikko, koska silloin se on helppo muistaa. Kerhoa pidettäessä voi tulla eteen, ettei kerholaisia pääse paikalle yhtään joinakin viikkoina. Tästä ei kuitenkaan kannata olla huolissaan, jos poissa olokerrat ovat yksittäisiä ja niihin on nuorilla

ollut hyvä syy. Toisaalta poissa olojen lisääntyessä voi olla hyvä kysyä nuorelta asiasta. Taustalla voi olla jokin asia, joka vaivaa nuorta kerhossa tai sen ulkopuolella.

Kerhoa on kuitenkin hyvä jatkaa, vaikka ensimmäisellä kerralla se ei olisikaan suosittu tai sellainen toiminta mistä nuoret olisivat super innoissaan. Nuorten eläessä ”lauma elämää” voi kerhossa olla yhtenä kertana kymmenen ja toisena kertana ei ketään. Tärkeintä onkin innostaa nuoria ja tarjota heille mahdollisuuksia erilaisiin toimintoihin. Kerhon ohella on myös hyvä kertoa kristillisen musiikin moninaisuudesta, mikäli nuoret eivät siitä ole perillä. Nykyään pelkästään Suomessa on monia erittäin hyviä kristillisiä artisteja. Bändikerhoa pidettäessä on myös hyvä muistaa, ettei Kristuskaan rakentanut seurakuntaa yhdessä päivässä. Hänellä meni siihen ainakin kolme vuotta.

LÄHTEET

- Aaltonen, Marjo; Ojanen, Tuija; Vihunen, Riitta & Vilén, Marika 2003. Nuoren aika. Helsinki: WSOY
- Aaltonen, Tapio 2011. Johda ihmistä: Teologiaa johtajille. Helsinki: Talentum,
- Arjas, Päivi 2010. Esiintymisjännitys. Teoksessa Jukka Louhivuori & Suvi Saarikallio Musiikkipsykologia. Jyväskylä: Atena, 311-325
- Eerola, Tuomas & Saarikallio, Suvi 2010. Musiikki ja Tunteet. Teoksessa Jukka Louhivuori & Suvi Saarikallio Musiikkipsykologia. Jyväskylä: Atena, 259-278
- Erkkilä, Jaakko 2010. Musiikkiterapia psykoterapiana. Teoksessa Jukka Louhivuori & Suvi Saarikallio Musiikkipsykologia. Jyväskylä: Atena, 393-406
- Gothóni, Raili 2014. Auttava kohtaaminen II – Sielunhoidon menetelmät ja käytäntö. Helsinki: Kirjapaja, 92-93.
- Haapasalo, Juhani 2004. Messumusiikin juuret. Teoksessa Juhani Haapasalo; Liisa Lauerma; Martti Nissinen & Pekka Suikkanen (Toim.) Kirkkomusiikki. Helsinki: Edita, 120-121
- Helsinki-Shangri-la. Artistin Paleface kappale Albumilta Helsinki-Shangri-la 2010.
- Kasvatuksen ja Nuorisotyön Asiantuntijat KNT Ry 2017. Eettiset ohjeet – Kirkon nuorisotyönohjaajan eettiset ohjeet. Viitattu 10.11.2017.
<https://www.knt.fi/liitto/perustietoa/eettiset-ohjeet/>
- Kauppila, Reijo A. 2005. Vuorovaikutus ja sosiaaliset taidot. Jyväskylä: Ps-kustannus
- Keskinen, Jenna 2017. Nuorisotyönohjaaja, Taipalsaaren seurakunta. Taipalsaari. Henkilökohtainen tiedoksianto 21.1.2017.
- Keskinen, Jenna 2017. Nuorisotyönohjaaja, Taipalsaaren seurakunta. Taipalsaari. Henkilökohtainen tiedoksianto 20.5.2017.
- Keskinen, Jenna 2017. Nuorisotyönohjaaja, Taipalsaaren seurakunta. Taipalsaari. Henkilökohtainen tiedoksianto 3.10.2017.
- Kirkkojärjestys 1991/1055, 08.11.1991. Viitattu 20.2.2017 <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1993/19931055>

- KLS. 2017. Kristillinen pop/rock yhtye. Viitattu 30.9.2017. <http://www.kls.fi/leh-distolle>
- Kosonen, Erja 2010. Musiikkiharrastusten motivaatio. Teoksessa Jukka Louhivuori & Suvi Saarikallio Musiikkipsykologia. Jyväskylä: Atena, 295-309
- Kurkela, Kari 2004. Musiikinmerkitykset. Teoksessa Juhani Haapasalo; Liisa Lauerma; Martti Nissinen & Pekka Suikkanen Kirkkomusiikki. Helsinki: Edita, 11-23
- Köykkä, Arto 2014. Nuorisotyön alkeet ja jatko. Helsinki: Kirjapaja
- Launonen, Pekka & Pesonen, Marja 2005. Koulutuksen haasteet – katekeetasta kasvatuksen ammattilaiseksi. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 267-279.
- Lehtonen, Kimmo 2010. Musiikki ja psykoanalyysi. Teoksessa Jukka Louhivuori & Suvi Saarikallio Musiikkipsykologia. Jyväskylä: Atena, 238-258
- Maukonen, Jarkko 2005. Musiikki nuorisotyössä. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 156-172.
- Myllyniemi, Sami & Berg, Päivi 2013. Nuoria liikkeellä! – Nuorten vapaa-aikatutkimus 2013. Nuorisosiain neuvottelukunnan julkaisuja nro 49. https://issuu.com/tietoanuorista/docs/nuorten_vapaa-aikatutkimus_2013
- Niemelä, Kati 2005. Myytti hyvästä nuorisotyöntekijätyypistä. Teoksessa Terhi Paananen & Hans Tuominen (toim.) Nuorisotyön käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 243-255.
- Niemistö, Raimo 2004. Aikuinen nuorten ryhmän johtajana. Teoksessa Heli Aaltonen; Lassi Pruuki & Pekka Saarainen (toim.) Rippikoulun käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 69-101.
- Nuorikirkko Ry 2017. Nuoren seurakunnan veisukirja. Viitattu 4.11.2017. nuorikirkko.fi/toiminta/musiikki/nuoren-seurakunnan-veisukirja/
- Nuorisolaki 2016/1285. 21.12.2016. Viitattu 4.11.2017.
- Peltomaa, Aino 2009. Laulun Kehityksen vaiheet varhaisiässä. Kirjassa Musiikkipsykologia Louhivuori, Jukka & Saarikallio, Suvi (toim.) 2009. Jyväskylä: Atena, 179-196.

- Peltomaa, Aino 2010. Laulun kehityksen vaiheet varhaisiässä. Teoksessa Jukka Louhivuori & Suvi Saarikallio Musiikkipsykologia. Jyväskylä: Atena, 179-196
- Perttilä, Markku 2015. Nuoren seurakunnan veisukirja 2015. Helsinki: kirjapaja.
- Puuronen, Vesa 2006. Nuorisotutkimus. Vastapaino: Tampere
- Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja
- Saarikallio, Suvi 2010. Musiikin tunnemerkitkset arkielämässä. Teoksessa Jukka Louhivuori & Suvi Saarikallio Musiikkipsykologia. Jyväskylä: Atena, 295-309
- Suikkanen, Pekka 2004. Olipa kerran urut. Teoksessa Juhani Haapasalo; Liisa Lauerma; Martti Nissinen & Pekka Suikkanen (Toim.) Kirkkomusiikki. Helsinki: Edita, 96-105
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 1982. Piispainkokouksen päätös kanttorin viran ohjesäännöstä. Viitattu 30.9.2017 <http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/sp?Open&cid=Content3BD819-2>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2001. Elämä-usko-rukous – Rippikoulusuunnitelma 2001. Viitattu 21.9.2017 [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/85780A9E8154761EC225770A003912B4/\\$FILE/Rippikoulusuunnitelma%202001.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/85780A9E8154761EC225770A003912B4/$FILE/Rippikoulusuunnitelma%202001.pdf)
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2012. Nuoret seurakuntalaisina. Helsinki: Kirkkohallitus
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. Seurakuntien jäsenmäärä 1999-2016. Viitattu 9.9.2017a, <https://www.kirkontilastot.fi/viz?id=26>
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. Suuri ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017. Viitattu 21.9.2017b. [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/400865F07982E0ECC2257D5100209E1D/\\$FILE/Suurihme-Rippikoulusuunnitelma2017.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/400865F07982E0ECC2257D5100209E1D/$FILE/Suurihme-Rippikoulusuunnitelma2017.pdf)
- Suomen evankelis-luterilainen kirkko i.a. Luterilaiset tunnustuskirjat. Viitattu 10.11.2017c. <http://tunnustuskirjat.fi/>
- Suomen Luterilainen evankeliumiyhdistyksen nuorisotyö. Maatanäkyvissä -festivaalit 2017. Viitattu 6.10.2017. <https://www.maatanakyvissa.fi/>
- Suomen Nuorisovaltuustojen Liitto Ry 2017. Mikä nuorisovaltuusto. Viitattu 4.11.2017. <http://www.nuva.fi/mika-nuorisovaltuusto/>

Taipalsaaren seurakunta 2017. Taipalsaaren kunnan nettisivu. Viitattu 30.9.2017
<https://www.taipalsaari.fi/>

Taipalsaaren seurakunta 2017. Taipalsaaren seurakunnan nettisivu. Viitattu
12.6.2017. <https://www.taipalsaarensurakunta.fi/>

Tamminen, Suvi; Liiri, Jenni-Kristiina; Väkeväinen, Eija & Saarinen Johannes
2009. Elämä, usko rukous – ja musiikki. Teoksessa Tapani Innanen
ja Kati Niemelä (toim.) Rippikoulun todellisuus. Tampere: Kirkon
tutkimuskeskus, 167-192.

Terveysportti 2010. Konsensuslausuma 9.2.2010. Viitattu 5.10.2017
<http://www.terveysportti.fi/kotisivut/docs/f1287864842/konsensus-lausuma090210.pdf>

Tuovinen, Ulla 2003. Kirkkomusiikin historia ja nykypäivä. Teoksessa Lasse
Erkkilä; Ulla Tuovinen & Erkki Tuppurainen (toim.) Kirkkomusiikin
käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 435-447.

Tuppurainen, Erkki 2003. Kirkkomusiikin historia ja nykypäivä. Teoksessa
Lasse Erkkilä; Ulla Tuovinen & Erkki Tuppurainen (toim.) Kirkkomu-
siikin käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 37-59.

LIITTEET

Liite 1: Bändikerhon kyselylomake

MUSIIKKIKASVATUKSEN KEHITTÄMINEN

SEURAKUNNAN NUORISOTYÖSSÄ.

TAIPALSAAREN SEURAKUNNAN BÄNDIKERHON KYSELY LOMAKE

1. Oliko ajankohta sopiva Bändikerholle? (Ympyröi vastaus)

Kyllä <> Ei

2. Mitä muuttaisit Bändikerhossa? (Mitä voisi tehdä toisin?)

3. Haluatko, että jatkossakin järjestettäisiin Bändikerho tai jotain muuta vastaavaa toimintaa? (Ympyröi vastaus)

Kyllä <> Ei

4. Opitko jotain uutta Bändikerhossa? (Kerro mitä opit?)

5. Minkä arvosanan antaisit bändikerholle? (1-10)

6. Jotain muuta mitä haluaisit sanoa?

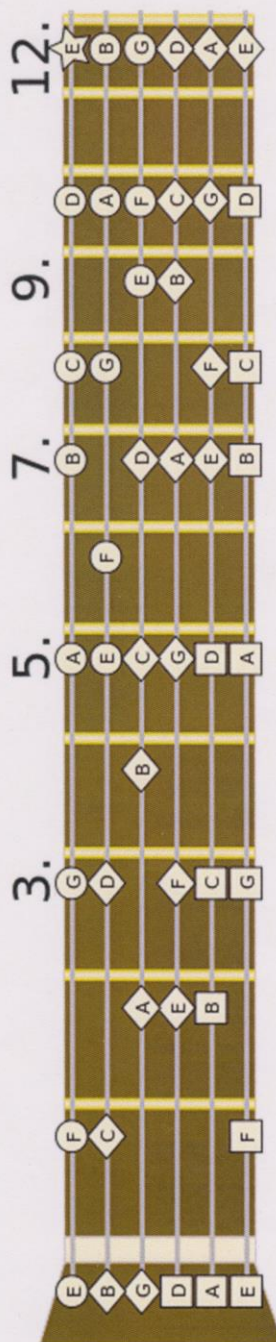
Kiitos vastauksista. Vastauksen pohjalta pyrimme toteuttamaan parhaamme mukaan teille mukavaa toimintaa.

Taipalsaaren seurakunta ja Tuomo Keskinen

Liite 2: Kitaristin ja basistin apuväline

Apuväline kitaristeille, kitaran otelaudan sävelkartta normaalivireessä (EADGHE)

KIELET	1. / 13.	2. / 14.	3. / 15.	4. / 16.	5. / 17.	6. / 18.	7. / 19.	8. / 20.	9. / 21.	10. / 22.	11. / 23.	12. / 24.
E	F	F#/Gb	G	G#/Ab	A	A#/Bb	H	C	C#/Db	D	D#/Eb	E
H	C	C#/Db	D	D#/Eb	E	F	F#/Gb	G	G#/Ab	A	A#/Bb	H
G	G#/Ab	A	A#/Bb	H	C	C#/Db	D	D#/Eb	E	F#/Gb	F	G
D	D#/Eb	E	F	F#/Gb	G	G#/Ab	A	A#/Bb	H	C	C#/Db	D
A	A#/Bb	H	C	C#/Db	D	D#/Eb	E	F	F#/Gb	G	G#/Ab	A
E	F	F#/Gb	G	G#/Ab	A	A#/Bb	H	C	C#/Db	D	D#/Eb	E

Liite 3: Bändikerhon mainos

BÄNDIKERHO
ISÄITREIKKOJA

Sinä yli 14-vuotias nuori,
kiinnostaako musiikki?
Bändikerho alkaa
11.3.2017 klo 15.00-16.30
Kulttuurisotalo Helmen bändikämpällä. Kulu-
tuksia mukavaa opettelemaan
soittamista, säestämistä, laulamista
soittamista bändissä ja ennen kaikkea
pitämään hauskaa
mukavien tyyppien kanssa.

TERVETULOA

TAIPALSAAREN
SEURAKUNTA